

زهماوهندیکی ناوچهی شیخان

زهماوهندیکی دهقهری قایباریا

چهلهبی، که جگه له مانای ناوازچر، بهچهندان مانای تری وهک: نهجیب زاده، ئاغا، خاوهن تهلار، شاعیر و خوتندهوار، پیشکەوتوو، مهزن، بهریز، بهرهوشت، جوان پۆش و... هتد، مانای لیتکدهداتهوه و پیی وایه ئه م واژهیه، له سهدهی چواردهیهمی زاییندا، تورکانی سهلجوقی، له کوردیان وهرگرتوو و کوردیش له «ئارامی» یهکانیان وهرگرتوو (۵۸، ۴۸۰-۴۸۱).

بهلجی ئهوشهوه، ئاوازهانی یهزیدی، شمشال دهژهن و دهف لیتدهدن. گهوره و بچووک و ژن و پیسای یهزیدیش، به ههر چوارلای گۆرستانهکهی شیخ محهمهد حهنیفهدا، تا بهرهبهیان، که رۆژ گزنگ دههات، دهسوورینهوه.

باشیک لهو رۆژهدا پر دهبی له ژنان و کچان که ههموویان بهرگی سپی بیگهرد دهپۆشن، بهملوانکهی موورو و زنجیری زیو خویان دهپازینهوه. لهویدا سهرداری شیخان و هاوهمهکانی و پش سپی و گهوره پیوانی یهزیدی، بهناویاندا دین و دهچن، پرشنگی کامهرانی له دهموچاوی ههموویان دهبارئ، لیتهدا گهروی گۆقهندهکه، دهست پیدهکات، ئهوانه «یهزیدی» ش نهین، دهتوانن له م بهزمهدا بهشدار بن، بهلام له یهزیدییهکانی **باشیک** بهولاه، نایج کهسی تر، گهروهکه بیاتهوه. ئهوسا ههرکهسهی گهروهکهی بردهوه، که بریتیه له بهخشینی پارهیهکی ههرهزۆر، لهویدا مافی ههیه دهستی بۆ ههر کچیک کیشا، لهگهڵ ئه و کچهدا، ههلهپه رکئی و سهما بکات، کچهکهش ناتوانئ لهمهدا بئ دلئی بکات، له دوااییدا پارهکه به **زێوان** «مجیور» ی گۆرهکه دهدرئ.

گرنگترین کاری ئه م ئاههنگه، ئهوهیه که: رهشبهلهک بکرئ. یهزیدییهکان زۆر حهز له ههلهپه رکئی دهکن، بهتاییهتی کچهکانیان. ئه م رهشبهلهکهش ههر قهوال «چهلهبی» یهکان بهرپوهی دهبن و **دههۆل** و **سوورنایان** بۆ لئ دهدهن.

یهزیدییهکان یهکجار دلیان به م ههلهپه رکئیانه دهکرتهوه. زۆریش تیاایاندا شارهزان. ئهوهنده ههلهپه پهرن، له پهلوپۆ دهکهون.

یهزیدییهکان له م ئاههنگهدا، نان و چیشتیکی زۆر و ناوازه پیشکەش میوانهکانیان دهکن. ئه م ئاههنگه، له حهوت گۆرستانی پیواچاکی تریاندا دهگپرن. که له م حهوت جیگایه ن: **بازان، شیخان، جهروانه، دۆغان، باعهدره، خهتاره.**

له **شهنگاریشدا**، ئاههنگی گۆری **شیخ شرف الدین** له ههموویان گرنگتره. هۆزهکانی **جوانا** و **خورکان** و زۆریش له موسلمانهکان تیاایدا بهشدار دهبن، ئهوانیش بهچهشنی **شیخان**، کاروباری ئاههنگهکه بهرپوهدهبن.

سهر ئه وهه به له م هه موو ئاهه نکه چرو پرا نه دا، تا ئیستا ئاژاوه و پشتیویه ک پرووی نه داوه و هیچ کاره ساتیککی ناخۆش و نه نگ نه قه وماوه. به لکو به پیچه وانه وه، زۆر جاری و اهیه به زیدییه کان، ئه م ئاهه نگانه ده که ن به هۆیه ک بو ئاشتبوو نه وهی دوژمنان و به ستنه وهی دوستانیه تی و برایه تی (۱۰۲، ۷۶).

گۆزانی و موسیقای یه زیدی، به جوژیک کاری له سهر کوردناسیککی وه ک لیبارد^(۱) کردوه، که له لاپه ره ۲۹۴ ی به رگی یه که می کتیبی نهینه وا و که لا وه کانیدا، به سه رسورمانه وه بنووسی: ئاوازه کانیا ن که له سه ر گۆری **شیخ هادی** «شیخ عدی» به شکۆ و خه مه وه بو، له هه موو ته مه نی خۆمدا ئاوازی وام نه بیستوو. که تا ئه و ئاسته خه م ئامیز و له هه مان کاتیشدا دلنشین بیت (۵۹، ۳۰۲).

... دیمه وه سه رباسی ئامیتری **ته موور** و ده لیم: خاتوو دکتۆر شه هرزاد قاسم، که لیکو له ره وه یه کی موسیقای و عه رب نه ژاده و دوا ی رنج و ته قه لایه کی زانستیانه، له م سالانه ی دوایدا، کتیبیککی تایبه تی له سه ر بنه چه و جوگرافیا و میژووی ئه م ئامیره نووسیوه، به دلنیا یه وه ده یسه لیمتی که له کو نترین رۆژگاری میژووه وه، ئه م ئامیره تایبه ت بووه به کورد و به ناوچه کانی کوردنشین و له ناوچه کانی عه رب نشیندا، شوینه واری به کاره یێانی نییه. بۆیه به سه رسورمانه وه ده لیم: «له کاتی گه ران و سو راج کردنه مه یدانیه کاماندا، له هه ندی ئامیتر ساز و ئامیتره نی عه رب مان پرسی: «هۆی دروست نه کردن و به کار نه هیێانی ئه و ئامیره: **ته نبوور** چییه؟ پێیان ده وتین: ته نبوور، زمانی کوردی خۆش ده وی». مه به ستیش له و قسه یه، ئه مه یه که **ته نبوور** زیاتر له گه ل ده نگ و ئاوازی کوردیدا ده سازئ (۶۴، ۱۰۰-۱۱۰).

هه ر ئه م نووسه ره، جوگرافیای ناوچه کانی به کاره یێانی ئه م ئامیره، به مجۆره له رۆژگاری ئیستادا ده سنیشان ده کات: سه رومری کیشوهری ئاسیا، هه ر له ژاپۆنه وه، تا چین و هیند و ئه فغانستان و ئاسیای ناوه راست و تورکیا. له ئه و روپاش، ولاتی به لقان و که ناری زه ربای سپی ناوه راست، تا ده گاته وه به ئیسپانیا و پاشان هه ردوو ئه مه ریکاش (۶۴، ۱۰۰-۱۱۰). به لام واژه ی **ته نبوور** «ته موور»، له هه ندی له و ناوچه و ولاتانه ی له سه ره وه ناومان هیێان، ئالوگۆری به سه ردا هاتووه، یان به ناوی تره وه هاتووه، وه ک ئه وهی عه رب پێی ده لیم **طنبوور**. چینیش پێی ده لیم **ته نبولا**، یۆنان پێی ده لیم **تام پوراس** و له رووسیاش پێی ده لیم **دومرا**. جوژی تری ئه م ئامیره، له هیندستان و تورکیا، به **سی تار**

(۱) لیبارد: تا سالی ۱۸۸۰ز - گه وره بالوژی ئینگلستان بووه له ئه ستنه موول.

زه ما وه ندیککی شه نگار

زه ما وه ندیککی ناوچه ی شیخان

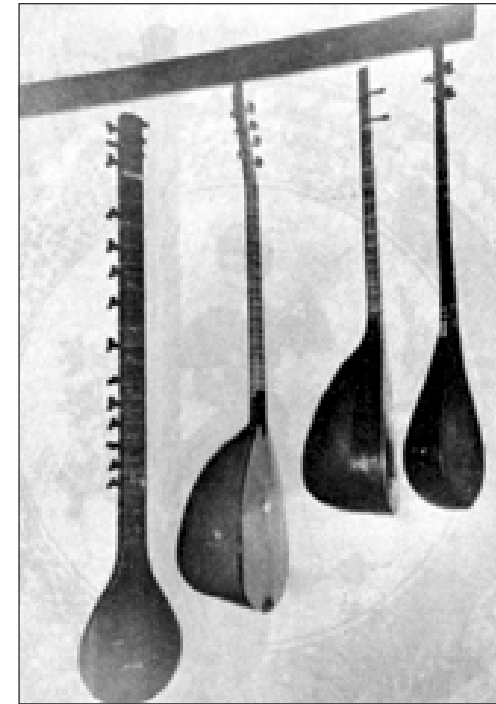

تەموورژەنیکى سەردەمى ئاشوورى

بەلام كۆنتىرىن شوپىنەوارى تەنبوور، لە بەردە ھەلكۆلراوھەكانى ئاشووردا، ئامپىرىك لە شىئەى **سەن تاردا**، بىنراوھتەوھە كە كاسەيەكى بچووك و دەسكىكى درىژى ھەيە؛ ھەرچەندە ناتوانى ژمارەى ژىيەكانى ديارى بكرى (٤٠، ٥٤-٦٦).

بەگوێرەى ئەوھى لە كىتىبى ئەھلى ھەق داھە، ھونەرى مۆسىقا، لە دىرژەمانەوھ لەناو پەيرەوانى ئەم ئايىنەدا برەوى ھەبووھ. لە نامەى سەرتەنجام «سروودى يارسان» دا، وا ھاتوھ: «ئەو كاتەى خوا ويستى ئادەم، يان مشىيە بخولقتىنى، رۆح بەبەر ئادەمدا نەچوو، بۆيە دواى (٤٠) چل رۆژ، «خوا» بە «بنيامىن» ى سەر دەستەى فرىشتەكانى فرماندا، كە «گىبان» بەبەر ئادەمدا بكات. بنيامىنىش ئاوازى «راست» ى بۆ گىبان «رۆح» ژەند و بەو جۆرە رۆح چووھ جەستەى ئادەمەوھ (٣٨، ١٥١).

ئەم چىرۆكە، شا نىعمەتوللا جەيھون ئابادى موكرى-يش دەيگىرپتەوھ، كە يەكىتە لە رابەرانى يارسانى دەستەى **شا ھەياسى** و لە سەدەى سىيازەدى كۆچىدا ژياوھ. دەربارەى رۆح بەبەرداكردى **ئادەم** و گىيرانەوھى چۆنىتى خولقاندنى **ئادەم**، ئاماژە دەكات و دەلەيت: چونكە جەستەى گلپنەى **ئادەم** رۆحى تيا نەبوو، فرىشتەكانى **ھوتەوانە** «ناوى ئەستىرەن» تكايان لە خوا كرد، كە رۆح بەبەربىدا بكات. خواش فرمانى پىدان، كە رۆح بەبەربىدا

چەند جۆرىك لە تەموورەى: خۆراسانى، كوردى، توركى، ئەفغانى

برەوى پەيداكردووه و لە چىنىش بە **سەن تارەكەى دەلەين سەن مەرە**.

لە «ئىنسكلوپىدىيەى بەرىتانى: Groves Dictionary of Music» دا، وا نووسراوھ كە بەھۆى ھەمەجۆر بەكارھىتانى واژەى **تەنبوورەوھ**، لە ولاتە جىجىياكانى ئەوروپادا بەناوى **وھك**: (پاندۆرا: Pandora و پاندۆلا: Pandola و ماندۆرا: Mandora و ماندۆلا: Man-dola و ماندۆلەين: Mandoline) ناونراوھ و وھك ئامپىرىكى خۆرھەلاتىبىيانەش باس دەكرى كە لە بنەچەى عوود بىت و دەسكىكى درىژ و كاسەيەكى بچكۆلە و ژىيەك، يان دوو ژىيە ھەبى و بەنىنۆك بژەندى، بەتايبەتىش مەبەستىيان لەو جۆرەيان بووھ كە لە ئىران و سوربا و كوردستاندا ھەبووھ و لە رىگەى توركياوھ بە يۆنان و ئەوروپا گەيشتوھ. (٤٠، ١٣١)

عوود و تەنبوور و ئەو ئامپىرانەى لەمان دەچن، لە سەدەكانى ناوھراستدا گەيشتنە ئەوروپا و لەلايەن ئاوازسازان و چەنگ ژەنان و غەزەل خوانانى فەرەنسايى و ئەلمانىيەوھ، بەكارھىتران. (٤٠، ٦٥-١٣١)

بکهن. به لام رُوح رازی نه‌بوو بچیتته نهو جه‌سته گلپینه‌وه، ناچار فریشته‌کان گه‌رانه‌وه خزمهت خوا و تکایان لیکرد چاره‌یه‌ک بدوژیتته‌وه، نه‌ویش فهرمووی: بچن مؤسیقا بژهنن تا رُوح، رویی خُوش نیشان بدات و بچیتته جه‌سته‌ی ئاده‌مه‌وه. فریشته‌کان رویشتن و مؤسیقایان بو رُوح ژهند^(۱). رُوحیش ده‌ستبه‌جی چووه جه‌سته‌ی ئاده‌مه‌وه.

ئاده‌میش ده‌ستی به‌سوپاس و ستایشی خواکرد. که پوخته‌ی سوپاس و ستایشه‌که‌ی له‌م پارچه شیعره (۱۰) برگه‌بیه دایه: (۳۸، ۱۵۱)

نکردی نزول یاران در آن قفس
چنان بود بی جان و هم بی نفس
دگر باره یاران به عجز و نیاز
بلا به بگفتند ای کار ساز
کشیدیم زحمت بسی روز و شب
که تا لطف حق ساخت بر ما سبب
به میل و به هنگ هر دو را کوفتیم
در آن حوض با هم بیامیختیم
نباشد اگر امر خداوندگار
کجا روح در جسم گیرد قرار
ز حق خواستند چاره‌کار را
شود سهل آن کار دشوار را
ز پس کرد و ایزد به هفتن نظر
بگفتا به ایشان: به قلب بشر
روید و نوازید ساز و طرب
بخوانید از شوق توسیف رب
به نظم حقانی، به بانگ بلند
کنید زمزمه زان تن ارجمند

(۱) په‌یره‌وانی نه‌هلی هق ده‌لین: مه‌قامی (ته‌رز)یان به‌نامیری (ته‌مووره) بوژنه‌دووه، (۴۹، ۱۱)

همین بشنود روح آن بانگ ساز
شود مست وزیر آید اواز فراز
بیاید در آن، خانه سوی شما
شود بیخود از عطر بوی شما
چون آن روح تابددر آن جسم و جان
بشر زنده گردد شود حمد خوان

له‌کتیبی ده‌وره‌ی حه‌وته‌وانه‌شدا، که به‌شپکه له‌نامه‌ی سه‌رئه‌نجام، وا هاتووه‌گوایه په‌یامبه‌ریکی ئاریایی^(۱) که سیمای یه‌کیک له‌حه‌وته‌وانه‌ی هه‌بووه، له‌سه‌رده‌می پاشایه‌کی زالمدا، ده‌رکه‌وتووه و خه‌لکی بو‌یه‌کتاپه‌رستی خوا بانگ کردووه. به‌لام خه‌لک مو‌عجیزه‌یان لی داوا کردووه، نه‌ویش ئامیتریکی مؤسیقای دیروست‌کردووه، که حه‌وت ئاوازی لیتداوه و به‌هوی نه‌و ئاوازانه‌وه، پؤل پؤل خه‌لکی به‌پیره‌وه‌چوون و ئایینه‌که‌یان په‌سه‌ند کردووه. پاشاش که به‌مه‌ی زانیووه، فرمانی ده‌رکردووه، نه‌و په‌یامبه‌ره بگرن، به‌لام کاتی ده‌ست و پیوه‌ندانی شا، چوون بو‌گرتن و کوشتنی نه‌و په‌یامبه‌ره و گوئیان له‌ئاوازه‌کانی بووه، ئایینه‌که‌یان قبول کردووه. ئیتر پاشاش که هه‌ست ده‌کات جه‌ماور و له‌شکره‌که‌یشی ده‌چنه سه‌ر ئایینی نه‌و په‌یامبه‌ره، ناچار نه‌ویش چاوی له‌وان کردووه. نه‌م ئامیره مؤسیقاییه، ناوی نه‌سه‌له‌حه‌ی سازژهن «چه‌کی سازژهن» بووه:

برواندی داستان، نه‌سه‌له‌حه‌ی «سازژهن»

هه‌ر که‌په‌ی ویتان مه‌که‌رده‌ن پیوه‌ن (۳۷، ۶۹)

وا بلاوه، شا خُوشینی لو‌رستانی و یارانیشی، به‌ده‌نگی خُوش و مؤسیقا ژه‌ندنه‌وه زیکیان کردووه (۴۷، ۳۲). چونکه له‌کتیبی شاه خُوشیندا و نیشاندراوه، که شاه خوشین له‌سه‌رده‌می لاویدا، شیعی دوو به‌یتی نووسیوه و له‌جه‌مخانه‌دا، به‌مؤسیقاوه بو یاران و پیروه‌انی خویندووه، نه‌وانیش به‌زیکر و خُوشییه‌وه، سه‌رووده‌کانیان بو‌سه‌ندووته‌وه. جگه له‌مه‌ش هه‌ر په‌یره‌وانی نه‌هلی هق له‌گه‌رمه‌ی کُوری زیکر و شو‌ر و خرُوشانیاندا، به‌ئاوازی ته‌نبور و سه‌روود خویندن، رُوحی خرُوش و ئالُوز و شله‌ژاویان، ئارام ده‌که‌نه‌وه (۳۸، ۱۵۳).

سولتان ئیسحاقی به‌رنجه‌بیش، هه‌ر خُوی ته‌نبورژهن و سه‌روود خُوشیش بووه و له

(۱) ناخو نه‌م په‌یامبه‌ره - زه‌رتوشت - نه‌بووی؟!

جهمخانه دا، به ئاوازی تهنبور و سروودی به کول و دلنشین، خوئی گه شه و پرشه ی به کۆره که داوه و شهقلیکی تایبه تی به **جهمخانه** به خشیهوه.

عابدینی جافیش که به کیکه له یاران و پیرهوانی سولتان ئیسحاق، سهر دهسته ی تبیی تهنبورژنه نان بووه و له تهنبورژنه نندا شاره زایی و به هره یه کی زۆی هه بووه، چونکه پیرناری هه ورامی، له سیمای عابدین جاف و ئه حمده هه ورامی، «که ئه میش ههر تهنبور ژهن بووه»، سیمای جووته مؤسیقازانی به ناوبانگی سه رده می ساسانی، **بارهد** و **نه کیسا** چواندوون و وتویه تی:

نه کیسا: ئه حمده، بارهد: عابدین

ها فه رهاد، داوود شاپوور، پیرموسین (۳۸، ۱۵۳)

قاسدیش، که شاعیریکی سه ده ی سیازده ی هیجری و سهر به م ریبازگه یه یه، له شیعره کانیدا ئامازه به سه مایه ک ده کات که به هۆی ئاوازی مؤسیقاوه به ریا ده بیته و ده لیت: له و رۆژهدا که ئه و سه مایه ی تیدا ده کړئ، سهرتاسه ری جیهان، ده بیته چراخان و ههرچی غولامان و فریشته یه، ده چنه دهشت و چیا، چونکه سولتان «شا، یار، خوا»، له و رۆژهدا، به نیازی بیستنی ئاوازی مؤسیقاوه، ئاماده ده بیته و له م ئاهه نگه دا به شدار ده بی و گوئی له ئاوازی مؤسیقا ده گری، ههر خویشی ئاوازیک ده ژهنی. که ئه م ئاوازه ی «سولتان»، له ئاسمانه وه بو زه ی دیته خواره وه، مشیه «ئاده م» یش خوئی، دیته سه ما و عه شق و شور و خرۆشیک په یدا ده بی:

مبوّ چراخان... مبوّ چراخان
سه راسه ر جیهان مبوّ چراخان
گردی غولامان، ملون نه داغان
ئه ورۆ شا، مه بوّ په ری شایلوغان
یاران شام مه بوّ... یاران شام مه بوّ
چه نی غولامان یاران، شا-م مه بوّ
شا-م په ری به زم و په ی ئه حشام مه بوّ
نه وای شام په ی په ی سوب و شام مه بوّ
نه وای مبه یو... نه وای مبه یو
جه ئاسمانه وه نه وای مبه بوّ

مشیه ش ههر مشو، هه وای مبه یو

ده م ده م ئه و هه وای مبه یو (۳۸- ۱۵۴)

شاعیرانی سهر به م ئایینه و به تایبه تیش ئه و چهنده شاعیره گه ورده یه به شیوه ی گۆران شیعیان نووسیوه، هه موویان له شیعره کانیاندا به وردی باسی گرنگی **مؤسیقا** ده کهن، که سه بییدا قوب «سه ی یاقووی ماهیده شتی - ۱۸۱۳ز - ۱۸۸۳ز؟» ی شاعیری ناودار، به کیکه له و شاعیرانه و له م شیعره یدا، که به نمونه ده ی نووسین، ئاوا باسی ئه و مؤسیقاژهن و گۆرانی بیژانه ی سه رده می خوئی ده کات که ناوه کانیان ده خه یه که وانه وه

زاهیدا! حه رامه ن، زاهیدا! حه رامه ن

زاهیدا! زنده گی وه تو حه رامه ن

نه شه ورت وه سه ر، نه پات وه دامه ن

نه هه رگیز مه جلس عشقت مه قامه ن

مه سجدنشینی، دوور له باسانی

بی خه وه ر ئیش مه زه ی خاسانی

ته ماشای ئه برۆی خه م نه که رده نی

ژه و خه مه، قامه ت چه م نه که رده نی

سه یر نه که رده نی گۆنای گۆلناری

ئاگانیت ژه سۆز ده رد دلداری

ژه رای ده رد عشق گومراهیت نیه ن

سراحی وه ده س «سراحی» ت نیه ن

«ئه مین» ت نه دیه ن وه تارشه وه

«ئازار» و ئاهه نگ قه تار شه وه

«سلیمان» وه سۆز که مانچه شه وه

زیره ش مه وه رۆ دل وه غه شه وه

په نجه ی «سه ی مامی»، تریکه ی ته مور

نه غمه ش دل مه که ی وه لانه ی زه نبوور

نالهی مـوتربان نهـکـهردهنی گـۆش
مهـردهی یهـک رۆژه بکهـی فهـرامۆش
خوسوس چهـقوانهـی رهـقس «رهـزایی»

نه رهـقس فارسی، رهـقس کهـهـذایی (۲، ۲۸)

ئهم پیتوهندی و عهشق و ئاویتته بوونهی **ئههلی ههق** و **مۆسیقا**، سیمایهکی وای داونهتێ، بێ سێ و دوو بلتێن: دید و فهلسهفهیهی ئهم ئایینه، بۆ مرۆف، بۆ گهردوون، بۆ کردگار، لهوه دایه که ههویێنی ههموو ئهوانه، له مۆسیقادا دهبینێ.

مۆسیقا، لای ئههلی ههق، ههویێنی ههموو گیانلهبهران و بێ گیانیتکه. ههویێنی رۆحه، خۆراک و ههناسهی رۆحه. رۆح بهبێ مۆسیقا، مات و بێ جووله و گوشهگییره.

مۆسیقا، لای ئههلی ههق، تاقانه سروودی رۆح و بزوپنههری ههستی مرۆفانهی مرۆفه، بهرامبهر بهچاره نووسی خۆی. مرۆف، له ههموو راز و سکالا و سوپاس و داد و گازندهکانیدا، مۆسیقا دهکات به سروود و پهیامی نێوان خۆی و کردگار. ههر بۆیهش له کاتی ناشتنی ههر یهکیک له پێرهوانی ئههلی ههق دا، تا شۆری دهکه نهوه بۆ ناو گۆرتهکهی، مۆسیقا «تهمووره» ی بۆ دهژهن.

به کورتی «سروودی یارسان» ی مۆسیقا ئامیژی ئههلی ههق، بنهمای ژبانه، ههموو ژبانه! له بهرتهوه «تهمووره فیروون» و «تهمووره ژهنندن»، وهک ئهركیکی پتویست و فرمانیکی ئایینی، له ئهستۆی ههموو پێرهوانی ئههلی ههق به گشتی و له ئهستۆی چینی سادات و پیرانی ههق دایه بهتایبهتی؛ که ههموو فیتری بن. (۴۹، ۱۱)

وهک دهردهکهوی پهبهوهکارانی ئههلی ههق، بهدرتێزایی میژوو، له بهر هتێرش و شالای بهردهوامدا بووین. بزیه له دێرزه مانیشهوه ناوهنده سههرکی و مهلبهنده پهبهوهکارانیان له ناوچه سهختهکانی ههروامان و زاگرووس دا دامهزراندووه و نهیێنی و یاسا و دابونهریتی ئایینهکیان لای سههرلهبهری پهبهوهکارانی خۆبشیان نادرکیتین. بهلکو پهبهوهکارانی خۆیان پۆلین و دهسته بهندی کردووه و بۆ ههر پۆل و دهسته یهکیش رابههری تایبهتیان بۆ دیاری کردوون (۲) که دیسان ئهم رابهراشه سههرلهبهری پرۆگرامهکانی ئایینهکیان له لای باس نهکراوه. له بهرتهوه ئهمانیشه ههرازی ئهم کۆمهله و دهستانه، نهیێنی و پرۆگرامهکانی ئایینهکیان دهرکیتین... که ئهم نهریته له مۆسیقا که شیاندا رهنگی داوه تهوه و ههر بهمجۆره

(۲) له بهرتهمهیه که ئههلی ههق تهنیا رابهرتکیان نییه.

پهیرهوه دهکری. واته: ئهو ئاماری ئاههنگ و ئاوازهیه تایبهتن به سروودهکانی ئههلی ههق «سروودی یارسان»، ئهمانیشیان پۆلین و چهپک چهپک کردووه و ههر چهپکیکیان بۆ مامۆستا و تهموورژه نانی ئهو دهستانه دیاری کردووه.

بهه پێیه ههر یهکیک له دهستانه، چهپکیک ئاوازی بۆ سروودهکانی «یارسان» لای خۆی پارێزگاری کردووه؛ که وهک له جهنابی «سهیید قاسمی ئهفزهلی» یهکیک له دوو گهوره رابهرازی ئههلی ههق «م بیست و پیتشتریش باسکرا؛ ئهم ئاوازه، (۷۲) ئاوازی و... (۳) دواتر به هاوکاری و یارمهتی و تهقهلالای دلسۆزانهی کاکه فهراهادی عهزیزی و هاوڕێیانی کرمانشان و لورستان، توانیمان «ناوی» سههرلهبهری ئهو ئاوازه، له ناو تێکرای پهبهوهکارانی ئههلی ههق دا کۆیکهینهوه... (۴) که ئهمه ناوی ئهو (۷۲) ئاوازهیه:

یار دیدهکانی؛ (۷) مهقامه:

۱- یار دیدهکانی ئهویاری.

۲- یار دیدهکانی چ وهشن یار مهیو گیان.

۳- یار دیدهکانی بنیامین پیره.

۴- یار دیدهکانی ههوهشن ههوهش.

۵- یار دیدهکانی کبهله عهینم باقی.

۶- یار دیدهکانی رهژیان دالاهۆ.

۷- یار دیدهکانی یار تهر یاره (۵).

قههره چۆپی؛ (۷) مهقامه:

۱/۸- لاوهی لاوگیان لاوهی لاو. ۲/۹- لاو کهرت نهر و گیان خاوه کهرت نهر و لاوهی لاو. ۳/۱۰- تهنه میری تهنه جوانه میری و میری و هاها میری. ۱۱/۴- بابا ناعوسی زم و زهمه و زهماوهن مهکریا چ عهرش نقرنه دهس بهرهو زهماوهنێ کاوهم کاوهم ئهز مه رهژیتنه. ۵/۱۲- گیان گیان شایدا گار تو شای شاهانی، مراد و مه تله و یاران دایانی. ۶/۱۳- بهلئی هاها ئا. ۷/۱۴- گیان ههی ههی دوس.

(۳) سهیید قاسم پتیمی وت که ههلبێژاردنی ژماره (۷۲)، ئاماژهیه بۆ ههر (۷۲) فهسلهکهی (یهسنا).

(۴) بهلام تۆمارکردنی (۷۲) ئاوازهکه، له سههر نهوار، کاریکی درتێخایان و پشوو درتێ و ههروهزی تری دهویست، چونکه کۆکردنهوه و تۆمارکردنی ئهو ئاوازه، لهو جوگرافیا بهرینهدا، ماوهیهکی زۆری دهبرد. بۆیه ئهمیانم بۆ دهرقهتێکی تر هیشهتهوه. تا بههاوکاری و یارمهتی شارهزایی زانستی مۆسیقا، ئهم کاره ئهنجام بدریت.

(۵) ناوتیکی تری ههزهرتی سولتان ئیسحاقه.

- ۳۹- خاموشی «سخت نهزم»: ۱- گیان هه‌ی. ۲- هاها هی. ۳- وه یاری وه دهم.
- ۴۰- تهرز یاری.
- ۴۱- تهرز رۆسه‌م.
- ۴۲- گله‌وه‌ده‌ره «گله‌وه خاک».
- ۴۳- قه‌تار (۷).
- ۴۴- هیجرانی.
- ۴۵- باریه.
- ۴۶- هه‌ق چلانه هه‌س.
- ۴۷- هه‌ق هه‌ق هو هو هو هه‌ی ئاقای جانم.
- ۴۸- یاران وه باتن وه‌ش ده‌نگی مه‌یۆ.
- ۴۹- حه‌ق و حه‌ق و حه‌ق یاری.
- ۵۰- عه‌لی عه‌لی عه‌لی مه‌ولام عه‌لی عه‌لی عه‌لی.
- ۵۱- عه‌لی عه‌لی هو هو مه‌ولام عه‌لی هو.
- ۵۲- هو هو مه‌ولا هو هو مه‌لاهو. ده‌سم وه‌دامین پیرینیامین بوو.
- ۵۳- عابدینه.
- ۵۴- پیتشه‌وی «گۆشه‌ی سه‌حه‌ری».
- ۵۵- جله‌وشاهی «یاسوار سوار» (۸).
- ۵۶- شا خوه‌شینی.
- ۵۷- ده‌رده‌م ئەزیار «شا خوه‌شینی».
- ۵۸- هه‌ی گیان «به دوو شیوه».
- ۵۹- هه‌ی گیان «به دوو شیوه».
- ۶۰- فانی فانی.
- ۶۱- ئاقا یار داود سه‌ن سه‌ن یار داود.
- ۶۲- یاردیده‌کانی بنیامین سازهن پیرموسی سیمهن، داود ئاوازه‌ن.
- (۷)، (۸) نۆتی موسیقی ئه‌م چه‌ند ئاوازه، له پاشکۆی ئه‌م کتیبه‌دایه.

- ۱۵- تالّه سواران.
- ۱۶- خاس بژنه.
- ۱۷- هه‌ی لامی لامی.
- ۱۸- هه‌ی ئییمانم یار.
- ۱۹- هه‌ی ده‌یار ده‌یار.
- ۲۰- گیان خواجای غولامان.
- ۲۱- هه‌ی چل ته‌ن چلانه.
- ۲۲- چل ته‌ن چلانان.
- ۲۳- جه‌م نیان دووسان ئه‌ویانه.
- ۲۴- هه‌قه‌ن هه‌قه‌ن.
- ۲۵- هه‌ق و هه‌ق.
- ۲۶- یار داود هه‌ق داود گیان.
- ۲۷- هه‌ق داود گیان داود.
- ۲۸- جه‌م وه چل ته‌نه داود.
- ۲۹- داود نه کوره‌ی که‌وسهر وه‌رده‌ن ئاو.
- ۳۰- گیان سه‌بیید مامه‌د به‌ره‌و دیوانی، یار نازش ره‌وا بوو په‌ی یارسانن.
- ۳۱- هه‌روا بووگه و هه‌روا ده‌بی.
- ۳۲- ده‌س ویت ویله‌ بیوت وه‌نه‌وشه.
- ۳۳- سه‌ر تهرز.
- ۳۴- مه‌جنوونی.
- ۳۵- دۆ والّه «دوو بالّا».
- ۳۶- ساروخانی (۶).
- ۳۷- غه‌ریبی.
- ۳۸- شیخ ئەسیری «گۆشه‌ی سه‌حه‌ری».
- (۶) نۆتی موسیقی ئه‌م ئاوازه، له پاشکۆی ئه‌م کتیبه‌دایه.

۶۳- سا عیلى ساعیلى ساعیلى مه كه عالم دی زانی بانگم دهكه.

۶۴- سولتان دینه یا عهلی یا عهلی.

۶۵- یاردیدهکانی شا مه یو شامه یو.

۶۶- هه ی ئیمانم یار هه ی رهنگینم یار.

۶۷- هه ی دیدهکانی یاران نه ی جه من، نیان وه شادی شا که ره من، شاشیبه ن و ره و قۆله گا.

۶۸- یاشا سه د ئامان مروه ت ئه لئه مان دهر دم دهوا که ره حکیم زامان.

۶۹- عالی گورز ویش ها وده سه وه.

۷۰- خواجای غولامان یاعه لی یاعه لی یار داود ئامان شاعه لی شاعه لی.

۷۱- جه م جه م شایه به رزه مل. خوهشین خۆدایه به رزه مل.

۷۲- ده ی سبۆ ده ی سبۆ ناها ئاگیان کالا چه منی میتراندنی ده ی سبۆ ده ی سبۆ هه نی عازیزم یار^(۹).

بهلام نه و پتوهندی و ئاکاره دیرینه یه ی نه هلی هه ق و موسیقا «سرودی یارسان»، نه گهر شوین پی هه لگر و میرانگری پتوهندی زهرتوشت و موسیقا «سرودی گاڤا» نه بی، که له ههردوو ئایینه که دا موسیقا ده بیته هه وین، بۆ دهر پینی رازهکانی رۆح، بهرامبه ره سرووشت و کردگار؛ نه و ده شی بلین: پردیکی فهلسه فیانه، له نیوان زۆر لایه نی نه م دوو ئایینه دا هه بی؛ که دیاره ئیجه لایه نی تیگه یشتنی ههردوو ئایینه که مان بۆ موسیقا مه به سته؛ واته: دیدی سرودی یارسان و سرودی گاڤا «گاڤا»، بۆ موسیقا. بۆیه بۆ زیاتر توند به ستنه وه ی نه م پرده موسیقاییه نی نیوان سرودی یارسان و سرودی گاڤا، به لگه و پشتیوانی تربیش ده خه یه پال پته وتر کردنی پتوهندی نیوان نه م دوو ئایینه، که بریتیه له پتوهندی میژوویی نیوان نه م دوو ئایینه، چونکه پهیره وانی ئایینی نه هلی هه ق، ده لپن به شپوهه ک له شپوهکان، یان به واته یه کی تر پتوهندیه کی میژوویی «بهلام که میک ته ماوی»، له نیوان نه م ئایینه و ئایینی زهرتوشت دا هه یه و چۆ؟!؟

(۹) له کۆکردنه وه ی نه م زانیاریانه دا جه نابی (ئیره جی خادمی) یارمه تی زۆری داوین، که ناوبراو نه وه ی (دهرویش قولی کردی) یه و شاره زایه کی لینه اتووی موسیقای نه هلی هه قه و دانیشتووی شاری کرماشان و مامۆستای ته مورژهن دی (که یخه سه ره پور نادری) ی و مامۆستای ته مورژهنانی تبیی موسیقای (شه مس) ه، که موسیقا بۆ هونه ره مندی کورد: شه هرامی نازری ده ژهن.

دهفته رهکانی نه هلی هه ق، زۆر به پیرۆزی و به پیره وه، باسی ئایینی زهرتوشت ده که ن و شیعیان له و باره یه وه، له چه ندان نمونه زیاتر تیدایه. وهک نه وه ی که زهرتوشت له گه ل یارانیدا ده یه وی بچی بۆ شاری به لخ و له ریگا تووشی روبرایکی قوول ده بن و له و رتیه ش زیاتر، بواری تریان نییه. بۆیه زهرتوشت خۆی ده چیتته ناو روبرا که وه و ههردوو لاقی، بۆ یارانی ده کات به پرد، تا له روبرا که به په رنه وه، ئیتر نه و رۆژه ی نه و کۆمه له، به بیته ی له و روبرا په رپونه ته وه، لای نه هلی هه ق، هه موو سالی یادی ده که نه وه و جه ژنی بۆ ده گپرن.

«ئاته شکه ده» ش که ره مزیککی پیرۆزی «زهرتوشت» ه، لای «نه هلی هه ق» یش هه ر پیرۆزه:

نه و ئاته شـخـانـه

بارگه ی شام وه سته ن نه و ئاته شـخـانـه

زهرتوشتش کیاست په ری فه رمانه

به ره گوزیده که ش که رد، نه روه ی زه مانه (۱۰۷، ۲۴۹)

هه ره له پال ئاته شکه ده دا، بۆن و به رامه ی کلپه ی ئاگر، له مال و جه مخانه و جیهانی شدا، به پیرۆز و پتویست ده زانن، بۆ روناک کردنه وه ی هه موو شتیکی:

ئاته ش زه رووه ن

گـرا گـر گـرا ن، ئاته ش زه رووه ن

سۆزانی جیهان، ته جه للی نووره ن

رۆشنی زولمات وه قوبه ی نووره ن (۱۰۷، ۲۵۰)

پیرۆزی ئاگریش، به گویره ی دهفته رهکانی نه هلی هه ق، له ویته سه رچاوه ده گری که زهرتوشت کاتی منال بوو، جه رده دزییان و بردیان خستیانه گری ئاگره وه و تا سێ رۆژ له ئاگر دا مایه وه، کاتی دۆزرایه وه، سه یریان کرد له ناو خۆله میشی ئاگره که دا نووستوه، چونکه رۆحی زهرتوشت، رۆحی هه ق بووه. «سولتان ئیسحاق» یش که حه و ته وانه له کورهکانی خۆی پیک ده هینن، له ژنیر ساجی ئاگر دا یه ک ده گرن و فرمانی سه رسپاردن و ده ست پتوه گرتنی به سه ردا دان. هه روه ها یادگار شاش، که ته منه نی سێ رۆژ بوو، سولتان فرمانی به داوود دا، تا بیخه نه کوره ی ئاگره وه و بۆ ماوه ی سێ رۆژ، سه ری کوره که بنریته وه. دوا ی سێ رۆژه، سولتان خۆی چوه سه ر کوره و یادگار هه لسا یه سه ری و

سهلامی له سولتان کرد. که ئەم یادگارەش، ئەو باوە یادگارەیه، که لای ئەهلی هەق یە کجار مەزنە (۱۰۷، ۲۵۲).

ئەو سێ رۆژووگرتنەش، که لای «زەرتوشتی» یەکان بوو، تا ئیستاش لای پەپرهوانی ئەهلی هەق هەر سێ رۆژ، رۆژوو دەگرن. که دەکەوتنە چەلی زستانی وەرزێ کوردییەوه... و له چواردهی مانگدا دەست پێدەکا و ئیوارە ی هەقده، رۆژوو که دوا یی دیت.

ئەم بۆنە یەش، لهو سێ رۆژوه کراوه بەنەریت، که زەرتوشت بەمنالیی، سێ رۆژ له ناگردا مایهوه و نەسووتا و لهو سێ رۆژهدا، دایک و باوکی زەرتوشت، هیچیان نەخوارد (۱۰۷، ۲۵۴). هەر لهو سێ رۆژهدا **زەرتوشت**، بەشییری **مانگایەک** پارێزگاری کرا، که خوا، ئەو **مانگایە**ی هەر بۆ ئەو مەبەستە ناردبوو، بۆیه لای پەپرهوانی ئایینی زەرتوشت و لای ئەهلی هەقیش، **گا** پیروژه و سیمای **خوا** و **گهروه** و **سەرداری** تیا دەبین. که ئەم سروودە ی ئەهلی هەق، لهو چەندان نمونانە یه:

پیـره رەنگینە

ئەز چەنی تۆما، پیـره رەنگینە

چەنی خالق بیچوون تۆ پیـوه نینە

ساتۆ بۆ گاوم وە گاوی یاری یهوه بووینە (۱۰۷، ۲۵۴)

... جگە له مانەش، تەنانەت مامۆستا محەمەد جەمیل رۆژبە یانی، پیتی وایه که سولتان ئیسحاق «سوهاک» ی رابەری ئەهلی هەق، هەر ئیستیایکی دوا ئیمپراتۆری مادەکان بیت (۹۷، ۲۸)، که شوێن سیبەری هەلکەوتنی زەرتوشت بوو.

جگە له مانەش ئیمە، پیشتر وتمان که دەفتەرەکانی ئەهلی هەق، واتە سروودی یارسان بەشیوهی کوردی «گۆران»، که مانای واژهی «گۆران» ییش بەمجۆرە لێک دەدرێتەوه:

نوسەری ناسراوی ئیرانی: دکتۆر ئیبراهیم پورداوود، که بەچەند کتیبی زانستی، دەست پیشکەری زیرەکانە ی له لیکدانەوه و توێژینەوه ی ئایینی زەرتوشتدا، هەیه. له پیشەکی یەکیک لهو کتیبانەیدا، بەناوی فرهنگ بەدینان، سەبارەت بەوشە ی **گهور**، دەلی: له وشە ی **کافری** عەرەبییهوه هاتوو و بەواتای زەرتوشتی نایسلام بەکارهێنراوه و وردە وردە لەبەر قورسیی وشە ی **کافر** بوو بە **گهور**، چونکه واژهی **گهر** و **گهرهک** و **گهبرهکی** له شیعری فارسیدا، بەواتای ئایینی زەرتوشتی هاتوو. بۆ وینە فیروودەوسی دەلی:

بفرمان یزدان چو این گفته شد

نیایش همانکه پذیرفته شد

پیرید سیمرخ و بر شد بابر،
همی حلقه زد بر سر مرد گبر
ز کوه اندر آمد چو ابر بهار
گرفته تن زال را در کنار...

هەر فیروودەوسی له جینگە یهکی تر دا دهلی:

که ما را نیاید که شاپور شاه
نصیبین بگیرد بیارد سپاه
که دین مسیحان ندارد درست
ره گـبـرگی ورزد و زنده است

(۳۱، ۱۶ مقدمه)

ههروهه محەمەد ئەمین ههوارامانی، له هەر دوو کتیبی کاکهیی و فرههنگی ئیریان چاچ و دیسانهوهش له گۆفاری مامۆستای کورددا، بەمجۆرە له بارە ی ئەم وشە یهوه دواوه:

... وشە ی **گهور** له سەرەتاوه، له سەردەمی بلاویوونەوه ی ئایینی ئیسلام له کوردستاندا، بهو کەسه دەوتره که بەنائیسلامی ده مایهوه و سەرانه ی ده دا و بەئیسلام نەدەبوو. پاش ئەوه ی که سەرپاکی کوردستان هاته سەر ئایینی ئیسلام، پارسانییهکان - که سان ئیسحاق نوێکەرەوه یه تی - و هەندی خەلکی ناوچه ی ههوارامان، که له ناوچه شاخاوییهکانی ههواراماندا، له سەر ئایینی زەرتوشت مابوونەوه، به پیتی ئەو ئالوگۆرەش که دەنگی «ب» و دەنگی «و» جیگۆرکی دەکەن. بۆیه وشە ی **گهور** بەرهو **گۆر** رۆیشت و کۆیه کەشی بوو بە **گۆران** و ئەمەش هەمیشە بهو خەلکە دهوترا، که له ناوچه شاخاوییه دووره دەستهکانی ههوارامان ده ژیان و بهروالته ئیسلام بوون و له دل و دهرووندا، یان **کاکهیی** «پارسانی»، یان زەرتوشتی بوون و ههروهه به زەرتوشتیهکانی دیکه ی ناکوردیش. ئەم **ناو** - **زاراوهیه** بهمجۆرە به کار دههینرا. تا دهووبه ی سەده ی پینجی هیجری و یاخود تهواو ئیسلام بوونی خەلکە که ی ناوچهکانی ههوارامان و ئەوجا بهو جۆرە دینی کاکهیی و زەرتوشتی له ناوچهکانی ههواراماندا بهرهو کزبوون و بهرهو نەمان چوون و تا هەندی ناوچه ی بچکۆله ی دیکه ی لێ دهچێ، سەرپاکی خەلکە که دینی ئیسلامی وەرگرت و ئیتر دووبه رهکی پهری سەند و **گهور** یاخود **گهوران**، که ببوو بە **گۆران**، زۆر کورتی هینا و خزایه ناوچه ی تایبه تییهوه، که ئەو جینگە تایبه تیانه، به ره به ره کران به مه لبه ندی ئایینی **گۆران** (۱۷-۱۸).

لهم مهلبه ندهشدا، ههر سروودی، یا ههر ئاوازی، ئەگەر له چوارچێوهی شیعردا بوایه و له سههرهتای بلابوونهوهی ئایینی ئیسلامدا، ستایشی ئایینی ئیسلامی نهکردایه، وتنی رهوا نهبوو، یاخود رێگهی لێ دهگیرا. بهتایبهتیش که لهم مهلبه ندهندا نامیری موسیقا تهنبووریان لهگهڵ سۆزی ئایینیدا بهکارهێناوه، که موسیقا له ئایینی ئیسلامدا **ههرام** کرابوو، بۆیه بهو کاره «گۆرانه» کانیان وتوو: **گهبرانی، یاخود گهورانی و گۆرانی** و ئەم زاراوانهش پاش بهسهبردنی تهمهنیکی درێژخایهن، سوان و وهک ئەوهی ئەمڕۆی لێهات، که پیتی دهوتری: **گۆرانی**.

ههر لهم بوارهدا، چهندان بازرگان و گهشتوهری ئهرووپایی، که له سهدهکانی شازده و ههفتهی زاییندا، سهردانی ئێران و ولاتانی دهووبهری ئێرانیا کردوو. لهو گهشتنامه و بیرهوهربیانهدا، که له ئاکامی سهردان و سهفهرهکانیاندا، یاداشتیا کردوو، ئەوه دهسهلمێن که واژهی **گهر و گاور**، دهبنهوه سههرهچلهکی ئایینی زهرتوشت. لهوانه:

۱- گهشتوهری ئیتالیایی پیترۆ دالا فاللا Pietro Della Valle، که سالی ۱۶۱۶ز- تا ۱۶۲۴ز- له ئێران بووه. هههمیشه له ناوهێنانی زهرتوشتیدا، بهواژهی گهر ناویان دیتی و دهلی: ئەمانه له عهزب «تازی» بێزارن و خۆیان بهگاور ناو دهبن، چونکه ئەم واژهیه بهمانای کافر و بتههرستی دیت و بهخۆیان دهلین: بههدین - Behen din. (۳۱، ۱۳ - مقدمه).

۲- ژان پاتیست تاوهرنیه «۱۶۰۵ - ۱۶۹۸ز» که گهشتوهریکی فههرهناوییه و لهنیوان سالانی ۱۶۳۲- تا ۱۶۳۸ز، نوچار سهردانی ئێرانی کردوو و له بارهی زهرتوشتییهکانی شاری کرمان و دهووبهری نووسیوه. هههمیشه پهیرهوانی ئایینی زهرتوشت، بهگهبر (Kebber) ناو دهبات. (۳۱-۱۳ مقدمه).

۴- شاردن - Chardin، که چهندان سالی رۆژگاری سهفهوی له ئێران بووه، له سهفهری یهکهمیدا، له سالی ۱۶۴۴ - ۱۶۷۰ز له سهردهمی شا عهباسی دوهم و شا سلیمانی یهکهم و له سهفهری دوهمیشیدا له سالی ۱۶۷۱ - ۱۶۷۷ز، له رۆژگاری شا سلیمانی یهکهمدا، له سهفهرنامهکهی خۆیدا چهندان جار یادی زهرتوشتییهکان دهکاتهوه و دهلی: له هیند به زهرتوشتی دهلین پاری و له ئێران پیتیا دهلین **گاور** - Gaur، که واژهکه له بنهچهدا عهزبیه و به مانای کافر دیت. (۲۲، ۱۲ مقدمه).

۵- ژان ئۆتەر - Jean Otter ی گهشتوهری سویدی که له زهمانی تههماسب قولی خان «نادر شاه» دا، هاتۆته ئێران و سهفهرنامهکهی یهکجار بایهخدار و دهگمه نه. له ئاپریلی

۱۷۳۹ز- دا، سهردانی کهنگاوهری کردوو و پیتیا و توه، که گاوری تیدایه. باسی ئەوه دهکات که ئاتهشکهدهی وێرانی ئەوانی دیوه و به پاشماوهی پهیرهوانی ئایینی زهرتوشتیا له قهلم دهبات. (۴، ۱۷۰-۱۷۸).

ئهم بهلگانهش وهک وتان، هههمویان رهچلهکی واژهی گۆران دهبنهوه سههر ئایینی **زهرتوشت** و ئایینی زهرتوشتیش چونکه له سهردهمی ساسانییهکاندا گهیشته لوتکهی ریزگرتن، بۆیه رتی ئەوهش لهبهردهماندا خوش دهبی، تا واتای سروودی یارسان، بهوه لیک دهینهوه، که مهبهست له: **یار + سان**، نیاز له یاران و دۆستان و دلدارانی ساسانی، یان: یارانی سولتان سوهاک، واته: سولتان ئیسحاق بیت؛ که دواتر پیتیا و توه: سان بیت.

کهواته، بۆ زیاتر ئاگادار بوون له **سروودی گائای** «زهرتوشت» یش، پیتوبست دهکات ئاورپکی خیرا، له میژووی زهرتوشت و ئایینهکهی و سروودی گائا بدریتهوه.

زهرتوشت و ئایینه‌کە

سەرەتا، دەبێ ئەوە بزانیین کە مادەکان، سەر بەو شەپۆلگە لە کۆچە بەرودوایانە ی ئاری نەژادن، کە لە سەدەگەلی زۆر کۆنەوه، لە مەلبەندەکانی باکووری ئەوروپا و باشووری رووسیاوه، رووهو چەندین ناوچە ی جیا جیا، کە گرنگترینیان **هیند** و **ئیران** و ئەوروپا بووه، کۆچیان کردووه. (۱، ۲۱)

زەمانی کۆچە کەشیان، بیروپرای جیاوازی لەسەر هەیه، کە زۆریە ی زانیانی خۆرەلاتناس، بەلای زۆرەوه، لەنیوان (۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰) سالی پیش زاییین دادەنن.

ئەوانە ی بۆ هیند و ئیران کۆچیان کردووه، بەخۆیان وتووه ئاریایی و لە کۆنترین پاشماوه‌کانیشیاندا، ناوی ئاریایی هاتووه. لە پاشماوه‌کانی ریگ فیدا دا، کە ئایینی کۆنی هیند بووه و لە ئاڤیستاشدا کە ئایینه‌کە ی زهرتوشت بووه، ناوی ئاریایی هاتووه، لە هەردوو ئایینه‌کەشدا، مانای ناوی ئاریایی، بەواتای نەجیب و پەسەن و میوان نەواز هاتووه (۱، ۵۰-۵۱). لە ئاڤیستادا کە مەبەستی ئییمەیه، سەرزه‌مین ئاریایی، بە ئاریانام قەیچا، یان ئاریان قەیچا یان ئاریان قاج ناوبراوه. وەک زانراوه ئاریان قەیچاش دامینی زەریای خەزەری ئیستا بووه، کە دواتر بەرینتر بووهوه و بووه جیتی پیکه‌وه‌نانی دەولەتی ماد، دەولەتی مادیش (۶۹۱- ۵۵۰ پیش زاییین)، وەک لە نووسراوگەلی ئاشووریدا هاتووه، سنوره‌کە ی لە دامینی زەریاچە ی ورمیوه، بەرەو خوار دەست پیدەکات بۆ سەقز و ئەکباتان «هەمەدان» و دواتریش لە نیوه‌ی شەشەمی پیش زایییندا، ئەم سنوره فراوانتر دەبێ و بەشیکیش لە ئەفغانستان دەخاتە ژێر دەسلاتی خۆبەوه.

بەلام ئەو شەپۆلگە کۆچە ی لە نیشتمانی ماد «کوردستانی ئیستا» دا، نیشته‌جی بوون، ئەو شەپۆلگە بوون، کە دواتر زهرتوشتیان تیدا هەلگەوت و هەر ئەم شەپۆلگەش لە سەرده‌میتکدا بۆ ماوه‌ی چەند سەدەیه‌ک خاوه‌نی دەسلالات و فەرمانرەوایه‌کی یەکجار فراوان بوون. بەجۆرتیک کە لە هەندێ سەرده‌مدا، نەک هەر سەرپاکی کوردستانی ئەمرۆ و ناوچه‌کانی تری ئیرانیان بەدەسته‌وه بووه، بەلکو لە رۆژگارێکدا ولاتی ئاشووربیه‌کانیش، بەنەینه‌وای پایته‌ختیشیانەوه کەوتۆتە ژێر دەسلاتیانەوه (۶۱۴ پیش زاییین).

سەبارەت بەوه‌ی کە زهرتوشت لە کامە ناوچه‌دا هەلگەوتووهوه لە چ سەرده‌میتکدا ژباوه! بیروپرای فرە جیاوازی هەیه. کە هەندێ لەم بیروبووچوونانە زانستیانه‌ن و هەندیکێ تریشیان،

گەوره‌یی و مەزنایه‌تی زهرتوشت سەراسیمە ی کردوون و بەگوێرە ی بەرژەوه‌ندی خۆیان، بەرەو حەز و خواستی خۆیانی دەبن. کە لە راستیشدا چونکە گەوره‌یی و بلیمه‌تی زهرتوشت بۆته جیتی مشتومر و لیدوان و لیکۆلینه‌وه‌ی دهیان و سەدان زانا و فەیلەسووفی دیرینه و ئیستا و بەرده‌وامی سەرتاسەری جیهان، بۆیه هیشتا بیروبووچوونی تازه‌تری لێ هەلگەوتۆزی و تا ئیستاش هەر قسە لەسەر میژووی ژیان و شوینی هەلگەوتی، نەپراوه‌ته‌وه.

بەلام لەوه‌دا کە کاری ئییمە، ئەوه نییه بجینه ناو جەنجالی ئەو بیروپرایانە و بەراورد و تەتەلە پیکردن‌بان، بۆیه هەر بەو بەلگە زانستیانه‌وه دەگیرسیینه‌وه کە بەدلنیا بیه‌وه دەیسەلپین زهرتوشت لە دامینی زەریاچە ی **چیتچست** - **ورمی** و باکووری خۆرئاوای ئیراندا هەلگەوتووه، کە کوردستانی ئیستا دەگریته‌وه. لەم رووه‌وه بارتۆله (۱، ۵۰-۵۱) و پروفیسۆر گۆلدنەر (۱، ۵۰-۵۱) و خۆرەلاتناسی ئەلمانی هەرتسفلد و جەکسون (۱، ۵۰-۵۱) و ئیرانناسی مەزنی دانیمارکی ئارتور کریستین سن (۹، ۶۵-۶۶) و فەیلەسووفی ناسراوی ئەلمانی فردریک نیچه (۳، ۵۸) و مەسعوودی گولزاری (۴، ۸۰) مقدمه و نووسەری کرمانشانی عیماده‌دینی ده‌ولە‌تشاهی (۲۳، ۷) و جان ناس (۱۵، ۳۰۲) و گبرشمن (۴۵، ۱۷۹) و مورته‌زا راوندی (۲۶، ۴۸۷) و ئۆژین و ئۆپین (۳، ۷۷) و دکتۆر جیهانگیرئوشیده‌ری (۵، ۴۲۹) و هەروەها میژوونوسانی عەرەبی وەک: یاقوتی حەمه‌وی و ئیبن خرددابه و بلاذری و چەندان زانا و نووسەری تریش، دوا ی توێژینه‌وه‌یه‌کی زۆر و هەولتیکێ زانستیانه، گەیشتوونه‌ته ئەو ئەنجامه‌ی کە زهرتوشت لەناو هۆزەکانی **میدیا** و لە باکووری خۆرئاوای ئیران «کوردستانی ئیستا» دا هەلگەوتووه.

باوکی زهرتوشت ناوی **پوروشه‌سپ** و دایکیشی ناوی **دوغدو** بووه. جەکسون پیتی وایه باوکی **زهرتوشت خەلکی نازەربایجان** و دەورو به‌ری **زەریاچە ی ورمی** و دایکیشی **نازەری** بووبی.

سەبارەت بە ناوی «زهرتوشت» یش، لیکدانەوه‌ی جۆراوجۆر هەیه. لە دووتوتی **گائاکاندا**، بە **زهرتوشتره** هاتووه، هەندیک پێیان وایه، له‌وانه: خۆرەلاتناسی بەناوبانگ زولستەر، کە **زهرتوشتر**، واته: خاوه‌نی **وشتری زەرد** بووبی (۱، ۴۲). خۆرەلاتناسی ئینگلیزی **بویس** یش ناوی **زهرتوشتی** بەلیخو، یان جلەوداری وشتەر لیکداوه‌ته‌وه (۱، ۴۳). زانای بەبنه‌چه ئەلمانیایی و مامۆستای زانکۆی ئۆکسفورد ماکس مولەر، ناوی زهرتوشتی بە خاوه‌نی وشتەری جەسور، لیکداوه‌ته‌وه، توێژەرەوه‌ی بەناوبانگی ئەلمانیایی شپیگل، ناوی زهرتوشتی بەئەشکه‌نجە‌ده‌ری وشتەری مانا کردووه.

به‌لام له میژووی کۆنینه یۆناندا، به **زهره ئاستەر** ناوراوه. که پروایان و ابووه ئەم ناوهش له **ئاستەر**، یان **ئیسثار** وەرگیراوه و مانای **ئەستیره‌ناس** بگه‌یه‌نێ. دیوژن لرسیوس که خۆرهللاتناسیکی یۆنانییە، له زمانی «ه‌نیون» ووه؛ که کورپه‌که‌ی له هاورپییانی ئەسکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی و میژوونووسیش بووه «سه‌ده‌ی چواره‌می پیش زابین» ده‌یگه‌په‌تته‌وه، که ناوی **زهرتوشت**، له باری ئەده‌بیه‌وه به‌مانای **ئەستیره‌ په‌رسته** (١، ٤٢). «ه‌یمرمودرس» یش، که شاگردیکی ئەکادیمی ئیفلاتونه «سه‌ده‌ی چواره‌می پیش زابین» هه‌مان بۆچوونی هه‌یه (١، ٤٢). رۆژه‌هللاتناسی ناسراو: پرۆفیسور کیگه‌ر پیی وایه که یونانیان زهرتوشتیان به‌واژه‌یه‌کی لیکدراوی **زه‌ئیرا** ناوردووه و له‌مه‌ش مه‌به‌ستیان پیی **فه‌رمانه‌روایی ئەستیران** بووه (١، ٤٢). **زهرتوشت**، زیوان و خزمه‌تگوزاری **ئورومازس**، یان **ئورمه‌زد** بووه و له هه‌مان کاتیشدا زهرتوشتی به‌کورپی **ئورومازس** ناوردووه (١، ٤٢). پرۆفیسوری ئەلمانیاپی هوزنیگ، ناوی زهرتوشتی له دوو وشه‌ی لیکدراوی **زئوترا** و **ئەسترای** زانیوه، که پیی و ابووه **چرای که‌شتی** ده‌گه‌یه‌نێ و له ئاکامیشدا مانای ناوه‌که‌ی به‌خواه‌نی **کی‌لگه‌ی نیاز** لیکداوه‌ته‌وه. یوسنیش، که توپه‌ره‌وه‌یه‌کی ئەلمانیاپی، ناوی **زهرتوشتی** له دوو وشه‌ی **زه‌ر** به‌مانای **زه‌رپن** و **ئەستهری** به‌مانای **ئەستیره** زانیوه، که به‌هه‌مووی **ئەستیره‌ی زپینی** گرتۆته‌وه. عه‌ره‌به‌کانیش پییان وایه ناوی زهرتوشت، بریتیه‌یه له زهر + ده‌شت. که به‌مانای ده‌سه‌لانی زپین دیت. هه‌ندی لیکۆله‌ره‌وه‌ی سه‌ر به‌تایینی زهرتوشتیش، وه‌ک ئاذه‌رگشنسپ و پوروالا، به‌و خه‌یاله‌ی ناوی په‌یامبه‌ره‌که‌یان بالاتر به‌ن، پییان وایه که زهرتوشت له سه‌ره‌تادا ناوی **ئەسپیتامه** بووه و دوایی که په‌یامه‌که‌ی بۆ هاتووه، ناوی زهرتوشتی پی به‌خسراوه، چونکه **ئوشی** به‌مانای سووتاندن و دره‌وشانه‌وه‌یه و **زه‌ریش** به‌مانای زپینه. له‌وه‌شدا، که **گای کیتی** له‌نیوان هیند دا وشتی پی ده‌لین و وشتیش په‌نگی زه‌رده، له‌مه‌وه ئەنجامگیری ده‌که‌ن که زهرت ئوشت، به‌واتای که‌سپک که رووخساری له‌ناو رووناکایی خودادا، رووناک و دره‌وشاوه پی و به‌واته‌یه‌کی تر: خه‌رمانه‌یه‌کی زپین، له ده‌وری رووخساری بیت. به‌لگه‌شیان له‌م ناو پی به‌خشینه، ئەوه‌یه که **عیساش** دواي ئەوه‌ی بۆته په‌یامبه‌ر، نازناوی «کریستوس» ی پی به‌خسراوه. (١)

(٤٤)

میژووی له دایکبوون و سه‌ره‌هلدان و مردنی زهرتوشتیش، تا ئیستا نادیار و نه‌زانراوه و له‌م رووه‌شه‌وه هیشتا بیروبوچوون و لیکدانه‌وه، نه‌ک هه‌ر نه‌پراوه‌ته‌وه، به‌لکو بیروبوچوونی زۆر دژ به‌یه‌ک هه‌ن (١، ٧٨-١١٢). به‌لام ئەوه‌ی که له‌م رووه‌وه ئاشکرایه ئەوه‌یه، که زهرتوشت، له‌نیوان سه‌ده‌کانی ١٧٠٠-١٨٠٠ ی پیش زابین، سه‌ری

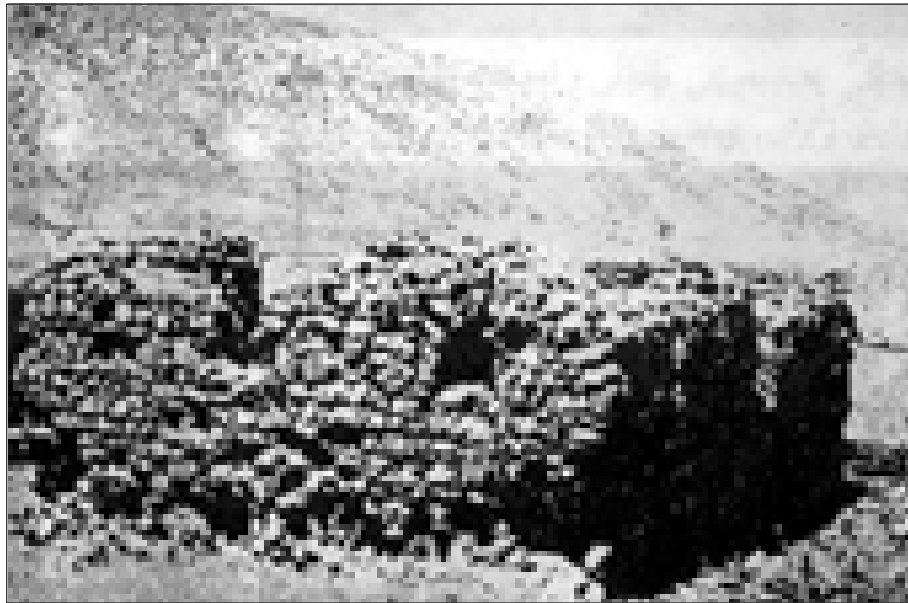
هه‌لدابی^(١) و له دواي ته‌مه‌نی ٢٠ سالییه‌وه، که‌وتۆته بیکردنه‌وه و ژیاپی گۆشه‌گیری و ئەشکه‌وت و کپونشینی و له ئەنجامدا له دواي ١٠ سال، واته له ته‌مه‌نی ٣٠ سالییدا په‌یامه‌که‌ی له‌ناو هۆز و ناوچه‌که‌یدا را‌ده‌گه‌یه‌نێ. به‌لام به‌سه‌ختی دژی ده‌وه‌ستان و پروای پی ناهین. ناچار رووده‌کاته ناوچه‌کانی دامینتر و له کیتی **ئاویدەر** «ئاوشی‌ده‌رینه» ی باشووری خۆرئاوای شاری **سنه‌ی** ئیستا‌دا ده‌گیرسیتته‌وه. پاشان دووه‌مین کۆچی بۆ **پاکتریای** لیواری **جه‌یحون** و رووه‌و کیتی **ه‌وگر** و ناوچه‌ی باخی «گولباخی» لای رۆژه‌هلانی شاری **گرماشان** ده‌ست پیده‌کات (٢٣، ١١)، که له‌م ناوچه‌یه‌دا به‌ئاشکرا، بانگی په‌یامبه‌ریتی را‌دیلتی و له‌م کاته‌شدا که «گوشتاسپ» ی شای هه‌خامه‌نشی فرمانه‌روایه، پروای پی دینی و ده‌چیتته سه‌ر تایینه‌که‌ی. لیره به‌دواوه ئیتر تاته‌شکه‌ده و مه‌لئه‌نده‌کانی خواپه‌رستی داده‌مه‌زرتینی. ئەو تاته‌شکه‌دانه‌ی له کوردستاندا، دامه‌زرتیان و تا ئیستاش شوپنه‌واریان ماوه، ئەمانه‌ن: تاته‌شکه‌ده‌ی پاوه‌ی هه‌ورامان که له‌سه‌ر بلندترین کیتی باشووری خۆرهلانی پاوه‌یه و تاته‌شکه‌ده‌ی ناوچه‌ی ریتراو و حه‌لوان و قه‌سری شیرین، تاته‌شکه‌ده‌ی مه‌زنی «ئاذه‌رگشنسب» ی ناوچه‌ی ته‌ختی سلیمان (٤٤، ٨١ مقده‌مه) و تاته‌شکه‌ده‌ی **پیاره‌ی** هه‌ورامان و له‌م دوو ساله‌ی دوايشدا له نزیک «سورداش» ی لای سلیمانی، له جاسه‌نه و دیسان له نیوان سلیمانی و که‌رکوکدا، له بناری کپه‌ه‌کانی **ده‌ره‌ندی بازبان**، شوپنه‌واری تاته‌شکه‌یه‌کی تر، دۆزراوه‌ته‌وه (٥١، ٥). هه‌روه‌ها مامۆستا ته‌وفیق وه‌ه‌بی پی وایه، که گوندی **زه‌رگه‌ته‌ی** باکووری خۆرئاوای شاری سلیمانی، له بنه‌رتدا شوپنی ئازهرگه‌ده **تاته‌شکه‌ته‌یه‌ک** بووه. دیسانیش له ناوه‌راستی سالی ١٩٩٥ تاته‌شکه‌ده و په‌رسته‌گه‌یه‌کی زهرتوشت، له ده‌وک دۆزراوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها تاته‌شکه‌ده‌ی **ده‌ره‌شه‌هر**، له ئیلام.

له‌ناو ئەم چهند تاته‌شکه‌ده‌یه‌دا، تاته‌شکه‌ده‌ی به‌ناوبانگی «ئاذه‌رگشنسب» ی په‌رسته‌گی شاری **شیز**، که له نزیک که‌لاوه‌کانی ئیستای ته‌ختی سلیمانه و ده‌که‌ویته ٤٩ کیلۆمه‌تری باکووری خۆرهلانی شاری «تیکاب» ی ناوچه‌ی هه‌وشار، کۆنترین و گه‌وره‌ترین و پیرۆزترین تاته‌شکه‌ده‌کانی زهرتوشته و شاهه‌کانی ساسانی، له بۆنه‌کانی سه‌ره‌کوتن و تاج له‌سه‌رنا‌ندا، به‌نیازی سوپاس و دوعا کردن، ده‌بوايه له **تیسفون** پایته‌خته‌که‌یا نه‌وه، که که‌وتۆته ٣٢ کیلۆمه‌تری باشووری خۆرهلانی **به‌غدا**ی ئیستاوه، به‌پیتی پیاده زیاره‌تی ئەم تاته‌شکه‌ده‌یه بکه‌ن و هه‌ر له‌میشه‌وه ده‌سته‌چیه‌ی ئاگر، بۆ تاته‌شکه‌ده‌کانی تر براوه.

(١) زه‌بیح بیهرۆز، که له زانستی ئەستیره‌ناسی و بیکارییدا شاره‌زایی زۆری هه‌یه، دواي لیکۆلینه‌وه و په‌نجیکی زۆر گه‌یشتۆته ئەو ئەنجامه‌ی که زهرتوشت سالی ١٧٦٨ پیش زابین، هاتۆته دنیا. به‌لام دیسان هه‌ر ئەم ئەنجامه‌ش جیتی قسه و باسه. بۆ زیاتر زانیاری بنوا‌ره: (٥، ٣٣، ٣٤).

وهك ياقوتى حه مهوى له زمانى مسعر بن المهلهل «نبوهى سه دهى چواره مى كوچى» ي گه شتوه ره وه ده يگير پته وه، گوايه له و كاته دا كه مسعر سهردانى ئەم ئاته شگه دهيهى كردوه، ته مهنى ئاته شكه ده كه ۷۰۰ سال بووه و ناوبراو، وه سفيتكى زور سه رسور هينه رى ئەم ئاته شگه دهيهى كردوه. (۷۴، ۵)

گرنگى و مه زنايه تى ئەم ئاته شگه دهيه، واى له دكتور جهانگير ئوشيده رى كردوه، كه به دلنياييه وه بليت ئەم مه لبه ندهى ئەم ئاته شگه دهيهى تيا دروستكراوه، زىدى زه رتوشته^(۱) و بو زياتر دلنيا بوونيش به لگه ي ئەو په رستگه ييه به نمونه هيتا وه ته وه، كه هه ر له نزيك ئەم ناوچه ييه هه يه و ده ليين گل كو زه رتوشته. په رستگه كه ش له گوندى ئەنبى يه، كه ده كه و پته ۱۴/۵ كيلومه ترى باكوورى خوژئاواى گوندى سيلوانه ي ناوچه ي ته رگه وه رى سه ر به پاريزگه ي ورمى وه. (۳۱، ۵)

ئاته شگه ي گونبه د كه لايى، له «پيتاؤ»
ناوچه ي سه رپيتلى زه هاو - كرماشان

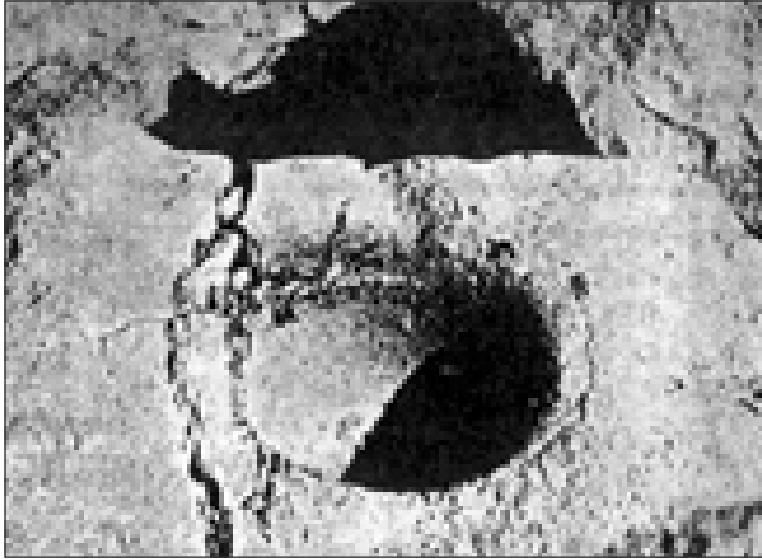
(۱) تا ئيستاش گوندىكى گه وه رى كوردنشين له ناوچه ي (دزه: دژه) ي ناوچه رگه ي مه رگه وه ر - دايه، به ناوى «په روشه سپ» ي باوكى زه رتوشته و خوژ چهنه جارتيك سهردان و ديدنه يم كردوه.

ئاته شگه ي سه ر كتيوه به رزه كانى خوژه لانى باشوورى «پاوه»

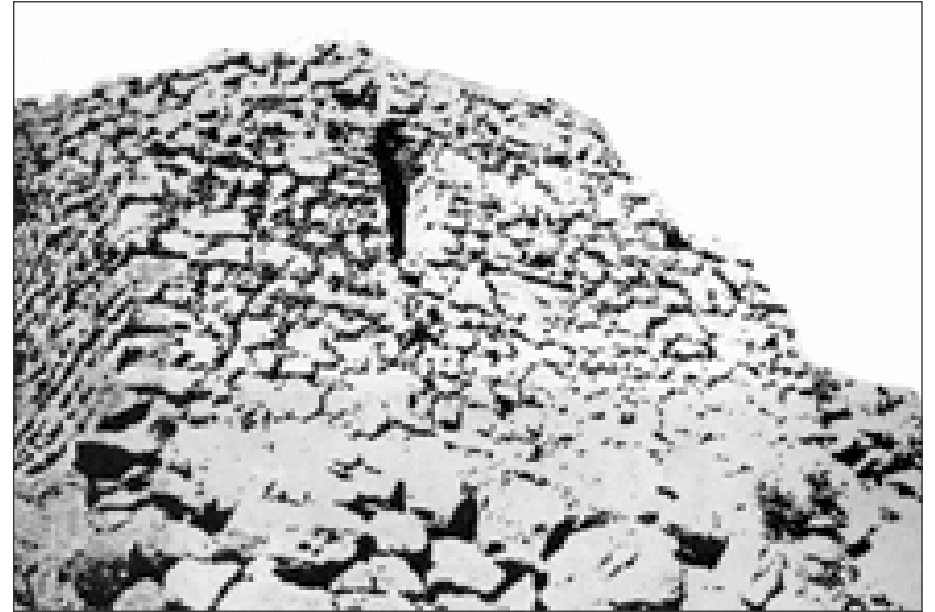

ده روازه ي ده ره وه ي ئاته شگه ي به ناوبانگى: ئاذه رگشنسب - له:
ته ختى سوله يمان نزيك شارى - تيكاب - ي ناوچه ي هه وشار

یه کینک له دوو «ناته شدان» هکە ی ژوور قهلبه زێ پێژاوی سهروو

دیسان هەر دکتۆر جهانگیر ئوشیدهری بۆ زیاتر نمونهی پشتیوانی زۆرتر کردن له م بۆچوونهی خۆی، قسهیهکی رۆژههلاتناس جه کسون بهیاد دینیتهوه، که له زمانی شپیگلی گهشتوه رهوه: دهلی هەر له م ناوچهیه و پروونتر له کیتی بزو داغی «کیتی گوساله»، که دهکهو پته باکووری شاری مهراغهوه، خه لکی ناوچه که ئاماره بۆ ئهشکهوتیک دهکهن، که گوايه زهرتوشت لهویدا ژیاوه. هەر جه کسونیش دهلیت: له نزیك کیتی سهههندی نزیك مهراغه، ئهشکهوتیکی بهردین ههیه، که گوايه جیی خویندنهوهی زهرتوشت بووه. (۵، ۳۱)

ناته شگه ی: گومه ی مه لیک له «پێژاو»

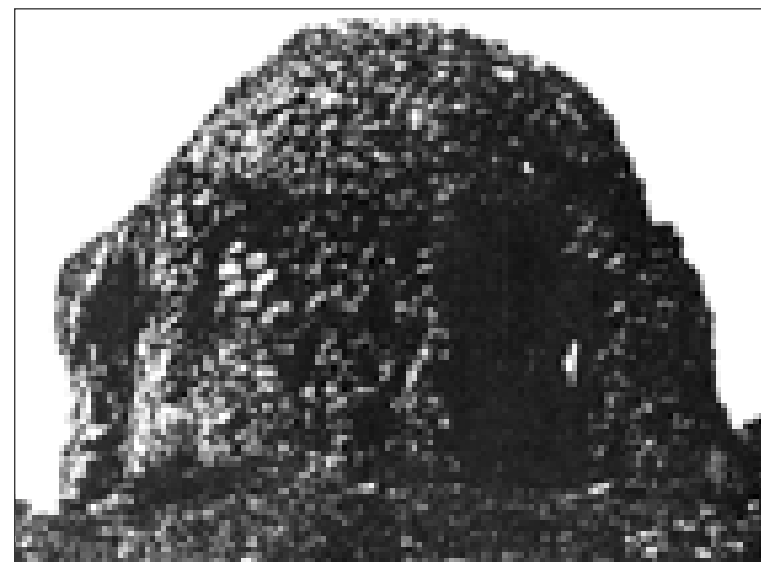
ناته شگه ی: سهراب له سه رپیتلی زه هاو - کرماشان

میحرابی «زهرتوشت» ی له تهنیشتی خۆرههلاتی دهربهندی «قههچونه - سهرتهنگ» ی لای
سورداش - پارێزگاری سلیمانی

ئاتهشگهی بناری کێوهکانی «بازیان» ی نیوان سلیمانی و کهرکووک
سالی ۱۹۹۱ز - له لایهن مامۆستا - «عهبدوڵه قیب بوسف» هوه دۆزرایهوه

ئاتهشگهی دههشههر - ئیلام

ثاقیستا و په‌یامی زه‌رتوشت

ثاقیستا، ناوی **کتیب** و په‌یامه ئایینییه‌که‌ی «**زه‌رتوشت**» ه، که زه‌مانی نووسینی ئه‌م کتیبه، ئه‌گه‌رچی به‌ته‌واوی نه‌زانراوه، به‌لام به‌لای که‌مه‌وه (۱۰) سه‌ده‌ی پیش زایینییه (۱۸، ۳). زانایانی وه‌ک گو‌لدنهر و ئه‌نده‌رتاس پییان وایه که واژه‌ی ثاقیستا، له ثاقیستا‌که‌وه وه‌رگیرای و ثاقیستا‌کیش مانای بناغه و بنه‌ره‌ته.

ئه‌وه‌ی که ئیستا به‌ناوی ثاقیستا‌وه ماوه‌ته‌وه، ئه‌و ثاقیستا ته‌واوه نییه، که له رۆژگاری خۆیدا بووه. به‌لکو زۆریه‌ی له مملاتی س‌ه‌ختی رۆژگار و له‌نیوان دۆژمنانیدا له‌ناوچوووه. وه‌ک له نووسراوی ئایینی زه‌رتوشتیدا باس‌کراوه، ثاقیستا له کاتی خۆیدا به‌خه‌تی زێرین و له‌سه‌ر ۱۲ ه‌زار پیسته‌ی خۆش‌کراوی **گا** نووسراوه‌ته‌وه. ثاقیستا، له یه‌ک زه‌مان و به‌ده‌ستی یه‌ک که‌س نه‌نووسراوه‌ته‌وه (۲۱، ۴).

له سه‌رده‌می دارای کوری داریوشی سی‌یه‌مدا فرمان‌دراوه، که ۲ دانه **ثاقیستا** به‌ته‌فسیری زه‌نده‌وه بنووسریته‌ره، بۆ ئه‌وه‌ی یه‌کیکیان له گه‌نجینه و کتیب‌خانه‌ی ده‌وله‌تیدا له **په‌رسه‌پولیس** «ته‌ختی جه‌مشید» و ئه‌وی تریان له کتیب‌خانه‌ی ئه‌رشیفی میلیدا بیاریزین. به‌لام له دوا‌ی ه‌یرشی ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدونی بۆ سه‌ر ئیران (۳۳۴ پیش زایین) ئه‌سکه‌نده‌ر فرمانی ده‌رکرد، هه‌رچی ثاقیستا هه‌یه کۆیکریته‌وه و سه‌رله‌به‌ری بسووتینری. جگه له هه‌ندی به‌شی، که بریتی بوون له زانستی ئه‌ستیره‌ناسی و پزشکی، که له‌گه‌ل خۆیدا بردنی. ئیتر به‌م بۆنه‌یه‌وه ثاقیستای نووسراویش سه‌رپاکی له‌ناوچوو. له‌م باره‌یه‌وه مه‌سه‌عوودی (?- ۹۵۷ز) میژوونوسی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی، که خۆی له‌و کتیبه‌یدا، که به‌ناوی التنبیه والاشراف نووسیویتی و گه‌ل زانیاری ده‌رباره‌ی زه‌رتوشت و ثاقیستا و ئایینی **ده‌بیره** تیدا، ده‌ل: به‌ه‌زاران نوسخه‌ی ثاقیستا، له لایه «ه‌یلینی» یه‌کانه‌وه له‌ناوچوون و سووتینران (۷۷، ۸۰-۸۱). به‌مجۆره که ده‌سه‌لاتی ه‌یلینی‌کان به‌سه‌ر ئیراندا ماوه‌ی (۳۰۰) سالی خایاند، ئایینی زه‌رتوشتیش بیده‌نگی و ساردبوونه‌وه‌یه‌کی درێژ و سه‌ختی به‌سه‌ردا هات، چونکه ه‌یلینییه داگیرکاره‌کان، به‌رقتیکی سه‌خته‌وه که‌وتنه‌ قه‌لاچۆی هه‌موو سیمایه‌کی ئایینی زه‌رتوشت و پیرو ماگای زه‌رتوشتی. به‌دریژی فه‌رمان‌ه‌وایی ه‌یلینی‌کان، له‌ژێر ئه‌شکه‌نج و نازارو راوانان و شار به‌ده‌رکردن و کوشتن و بریندا بوون. به‌لام دوا‌ی ده‌رکردنی ه‌یلینی‌کان بۆ

ده‌روه‌ی ئیران (۷۷-۲۵ پیش زایین) «ول‌خش» ی پاشای ئه‌شکانی، فرمانی ده‌رکرد به‌یاننامه‌یه‌ک به‌سه‌رتاسه‌ری ول‌تدا بلاو‌یکریته‌وه و تیایدا رابگه‌یه‌نری که هه‌رچی ثاقیستا و زه‌ند ثاقیستا ماون و جیی متمانه‌ن، کۆیکریته‌وه.

دوا‌ی ئه‌مبیش، دامه‌زێنه‌ری ده‌وله‌تی ساسانی: ئه‌رده‌شیری پا‌ه‌ک (۲۲۶-۲۲۷زایین) به‌راویژی **ته‌نسه‌ری** پیرو پیران، فرمانی ده‌رکرد که سه‌رپاکی ثاقیستای په‌رتوبلاو له باره‌گای ده‌ربار کۆیکریته‌وه. ته‌نسه‌ریش بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌م کاره، هه‌موو **موبه‌د** و پیشه‌وایانی ئایینی بۆ پایته‌خت بانگه‌یشت کرد و کاره‌که‌یان به‌رپاکی گه‌رته ئه‌ستۆ (۱، ۱۱۷-۱۱۸). پاشان شاپووری یه‌که‌م - ی جینشینی ئه‌رده‌شیر، ئه‌م کاره‌ی ئه‌نجامدا و ئه‌م نوسخه‌یه‌ش دواتر به‌ر ه‌یرشی هاتنی ئایینی ئیسلام که‌وت (۲۷۴- ۲۴۲ز)... ئیتر هه‌م‌دیسانه‌وه **ثاقیستا** که‌وته‌وه به‌ر ه‌یرشی هاتنی ئایینی ئیسلام و ده‌سه‌لاتی ئیمپراتۆریه‌تی ئیسلام (۶۳۲-۶۵۶ زایین). که سه‌رله‌نووی بوو به‌هۆی له‌ناوچوونه‌وه‌ی پاشماوه‌کانی ثاقیستا و قه‌ده‌غه‌ بوونه‌وه‌ی ئایینی زه‌رتوشتی، له‌به‌رئه‌مه‌ ثاقیستا سه‌رله‌نووی که‌وته‌وه ناو سنگی پیرانی ئایینی‌هه‌وه، که ئه‌وانیش په‌یتا په‌یتا، لیره و له‌وی، راوده‌نران و له‌ناوده‌بران. ئه‌وانه‌شیان که له‌و جۆره‌ راوانانه ده‌رباز بیوون، مه‌گه‌ر زۆر به‌ نه‌یتی و له‌ ناوچه‌ دووره و په‌ریز و شاخاوییه سه‌خته‌کاندا خۆیان گرتبیته‌وه و تیا‌یدا خۆیان سه‌شار دابی، زۆریه‌ی زۆری پیره ئایینییه راوناوه‌کان له چه‌م و دۆله‌کانی «هه‌ورامان» ی ته‌ختدا، ناویان هه‌یه و یه‌کیکیش له‌و پیره به‌ناوبانگانه **پیرشالیاری په‌که‌م**، یان پیر شه‌ه‌رباری زه‌رتوشتییه، که خاوه‌نی کتیبی ئایینی و فه‌لسه‌فه‌ی ئایینی **ماریفه‌ت پیرشالیاری** یه (۱۰۷، ۱۹).

له دوا‌ی سه‌قامگیر بوونی ئایینی ئیسلام، مه‌ئمونی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی، **موبه‌دپکی** به‌ناوی **ناهر فه‌رنه‌گ** راسپارد، که سه‌رله‌نووی به‌شه‌کانی ثاقیستا کۆیکاته‌وه (۸۳۳- ۸۱۳ز). له‌م سه‌رده‌مه‌دا، کۆمه‌لکیکیان به‌زمانی په‌هله‌وی و به‌ناوی **دینه‌کرده‌وه** ریک‌خسته‌وه. ریک‌خسته‌وه‌ی **دینه‌کرد**، له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆیه‌می زایینیدا ده‌ستی پیکرد و له کۆتایی هه‌مان سه‌ده‌دا ته‌واوکرا.

ثاقیستای رۆژگاری ساسانی بریتی بووه له (۳۵۴-۵۷۰) واژه و لیک‌دانه‌وه‌ی زه‌نده‌که‌شی (۲۰۹۴-۲۰۰) واژه بوو. به‌لام ئه‌وه‌ی ئیستا ماوه‌ته‌وه، بریتییبه له (۸۳۰۰) واژه (۲۱، ۳).

ئه‌و زمانه‌ی ثاقیستای پی نووسراوه‌ته‌وه و به‌هۆی ثاقیستا‌وه ناوبانگی ده‌رکردوه،

یه‌کیتکه له زمانه کۆنه‌کانی ئێران، که سه‌رده‌می گه‌شه و بره‌وی نازانری (۲۱، ۵). به‌لام خه‌تی ئافیس‌ستا، یه‌کیتکه له ته‌واوترین خه‌ته‌کانی جیهان، که به‌ئایینی ده‌بیره، یان به‌ئایینی ده‌بیره‌یی ده‌ناسری و له‌گه‌ل زمانه کۆنه‌کانی ئاریایی، وه‌ک سه‌نسکریت و پارسی کۆن‌دا نزیکیه‌تی و تیکه‌لاویی هه‌یه و گه‌لئ واژه‌ی هه‌ریه‌که له‌و زمانانه، له‌یه‌کتربدا هه‌ن، به‌تاییه‌تی له‌گه‌ل زمانی کوردی ئه‌مرۆدا خزمایه‌تی و نزیکیه‌تی زۆرتره، چونکه به‌ده‌یان واژه‌ی زمانی کوردی، هاوواتا له‌گه‌ل زمانی ئافیس‌تادا هه‌ن.

بناغه و بنه‌مای ئایین، له ئافیس‌ستادا، پروا هێنانه به تاک و ته‌نیایی خوا «ئاهورامه‌زدا»، که بۆ ئه‌و پڕۆژگار، گه‌وره‌ترین رووداوی می‌ژووویی بووه له جیهاندا و بۆ یه‌که‌مین جاریش زه‌رتوشت هێناویه‌ته‌ کایه‌وه، که ئه‌و تاقه‌ خواپه‌ش ئاهورامه‌زدا؛ خوای ته‌نیا نه‌ته‌وه‌یه‌ک و خێلێک و میلله‌تیک و که‌سێک نییه. له‌ په‌رستگه‌یه‌ک و جینگه‌یه‌کی تایبه‌تیدا نییه و خوای سه‌رتاسه‌ری جیهانه و جینگه‌ی نییه و له‌ هه‌موو جینگه‌یه‌کیشدا یه. چونکه په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهان و هه‌موو گه‌ردوونه (۲۱، ۱۹).

ئه‌مه له‌ کاتیک، که له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ هه‌یج جینگه‌یه‌کی دنیا‌دا، ئه‌مجۆره‌ پروایه‌ په‌یدا نه‌بوو. له‌ هه‌یج لایه‌کی‌شدا پروای پێ نه‌هێنرابوو، ته‌نانه‌ت وه‌ک خۆره‌ه‌لاتناسی ئه‌لمانیایی مارتین هاوگ ده‌لێت: «ئایینی زه‌رتوشت، تاقانه‌ ئایینیکه، که به‌ پله، له‌ یه‌کتا‌په‌رستی «عیبرانی» ش پالاوته‌ره» (۱، ۱۳). که‌چی زه‌رتوشت پروای خۆی به‌ یه‌کتا‌په‌رستی راگه‌یاندا، له‌ یه‌کتا‌په‌رستیشدا مه‌زدا‌ی کرد به‌ نازناوی خوا، که مه‌زدا‌ش له‌ دوو واژه‌ی «مه‌ز + دا» پێکهاتوو و به‌ جیا‌جیاش مه‌ز، به‌ مانای مه‌زن و، داش، به‌ مانای دانا دین، که به‌ هه‌ر دوو‌کیان مانای دانای مه‌زن ده‌به‌خشن و نیازیش له‌ کاکله‌ی ئایینه‌که، مه‌زدا په‌رستی‌یه، به‌ واتا: په‌رستی دانای مه‌زن^(۱) له‌ سه‌رتاسه‌ری په‌یامی ئاهورا مه‌زدا‌شدا، هه‌میشه‌ رووی ده‌می له‌ هه‌موو که‌سێکه و مه‌به‌ستی له‌ جینگه‌یه‌ک و ده‌سته‌یه‌ک و سه‌رده‌میکی تایبه‌تی نییه، ته‌نانه‌ت رووی ده‌می ناکاته‌ نیشتمان‌که‌ی گوشتاسپ - ی شای هه‌خامه‌نشیش، که دالده‌ده‌ر و زه‌مینگی چالاک و راگه‌یاندن په‌یامه‌که‌ی بووه. به‌لکو روو له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ ده‌کات که به: وتی چاک، بیرێ چاک، کرداری چاک خواوه‌ند

(۱) له‌ جێی خۆیدا یه‌تی، لێره‌دا له‌ ده‌رفه‌تی لێک‌دانه‌وه‌ی مانای جووته‌ واژه‌ی لێک‌دراوی مه‌ز + دا - دا، که هه‌موو لێکۆه‌روه‌ و زه‌متناسی جیهان به‌ گشتی و فارس به‌ تایبه‌تی، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ هاو‌بیرن که مه‌ز به‌مانای گه‌وره و مه‌زن دێت، که‌چی خۆشه‌ختانه، کاتێ به‌ په‌رۆشه‌وه‌ سۆراخی واژه‌ی مه‌زنم له‌ هه‌موو فه‌ره‌نگه‌ فارسیه‌کاندا کرد، به‌رچاوم نه‌که‌وت! له‌ کاتیکدا ئه‌م واژه‌یه‌ تا ئیستاش له‌ناو زمانی کوردیدا، هه‌روه‌ک خۆی لێک‌دانه‌وه‌!؟ که‌ خودی واژه‌ی مه‌زن وه‌ک وترا له‌ زمانی فارسیدا نییه‌!.

دلشاد ده‌که‌ن و له‌ هه‌مان کاتیشدا لێی نزیکتر ده‌بنه‌وه و هه‌ر له‌ رینگه‌ی ئه‌و سین په‌وشته‌شه‌وه، مرۆف ده‌توانی ده‌ستی بگاته‌ به‌خته‌وه‌ری و پاداشی چاکی و پاکی خۆی وه‌رگرێ، نه‌ک به‌ قوربانی سه‌ربرین و به‌رتیل و دیاری و نوێژی پوا‌له‌تیی و سه‌رزاره‌کی. ته‌نانه‌ت زه‌رتوشت خۆی وه‌ک مرۆفێک، کاتێ له‌گه‌ل ئاهورامه‌زدا‌شدا ده‌دوی، به‌ شکۆ و نه‌فس به‌رزی و پروا به‌خۆکردنیکه‌ی بالاوه، ده‌دوی، نه‌ک وه‌ک مرۆفێکی ده‌سته‌ پارچه و که‌م و سووک و بێ پروا تیشکاوییه‌وه، به‌لکو وه‌ک ئاخواتنی هاو‌رپیه‌ک له‌گه‌ل هاو‌رپیه‌کی زۆر نزیک و جگه‌رسۆز و به‌ ته‌نگه‌وه‌ هاو‌تووی خۆیدا. (۱، ۲۷۴)، که پروایان به‌ یه‌کتا‌هه‌بێ و گوێ له‌ راز و خواست و نه‌هێنی یه‌کتا‌هه‌بێ بگرن.

که‌واته مه‌زدا په‌رستی، مانای سوپاسی مه‌زنایه‌تی خواپه، که دانای مه‌زن و په‌روه‌ردگاری هه‌موو هه‌سته‌کانی له‌ش و گیانی مرۆفه، له‌مه‌شدا بۆ یه‌که‌مجار، هه‌موو خواپه‌کانی پێشوووی خۆی، که بریتی بوون له: میترا، ورتراگن، به‌رام، ئه‌ناهیته، و اردنه؛ په‌ته‌کردنه‌وه و به‌ جو‌ریک بێزی لێ کردنه‌وه، که ناوی دیوی له‌ هه‌موویان نا، یان به‌ هه‌موویانی وت: ئه‌هریمه‌ن، که به‌ مانای تاریکی و شه‌ر دێت.

به‌لام ئه‌مه ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نیت وه‌ک هه‌ندی وای تینگه‌یشتوون گواپه‌ ئایینی زه‌رتوشت بریتیه‌ له‌ شه‌ری نیوان دوو هێزی ئاهورامه‌زادا و ئه‌هریمه‌ن، یان رووناکیی و تاریکیی، یان شه‌ری نیوان خێر و شه‌ر. به‌لکو به‌ گوێره‌ی ئایینی زه‌رتوشت، دوو جو‌ره‌ هه‌ست، یان دوو جو‌ره‌ رۆح له‌ مرۆفدا هه‌ن، که بریتیین له‌ ئه‌سپینتامینیرواته: رۆحی خێر و ئه‌نگره‌مینو، واته: رۆحی شه‌ر، ئیتر مرۆف له‌ مللانیی نیوان ئه‌م دوو هێره‌دا، یه‌کیکیان هه‌لده‌بێژی که ئه‌م دیده‌ دوولایه‌نه‌ش باری ئه‌خلاقیه، به‌رامبه‌ر چاکه و خراپه، نه‌ک دیدی دوولایه‌نه‌ بۆ «ئاهورامه‌زدا» (۳۵، ۲). چونکه پروای پته‌وی زه‌رتوشت، هه‌ر به‌ ئاهورامه‌زدا‌یه، که له‌ناو پروا هێنان به‌و تاکه‌ خواپه‌دا، ئاستی هۆش و بێرکردنه‌وه‌ی مرۆف، له‌ ده‌سه‌لاتی دا‌هێنه‌رانه‌ی کردگار، بیه‌گه‌یه‌نیتته ئه‌و راده‌یه‌ی مرۆفیش له‌ به‌رامبه‌ر مه‌زنایه‌تی و گه‌وره‌یی و ئه‌و هه‌موو به‌خشینه‌ی ئاهورامه‌زادا، ئاکار و کرداری جوان و چاک و پاک بنوێنی و گه‌یشتنیش به‌م ئاکامه، نزیک بوونه‌وه‌یه له‌ ئاهورامه‌زدا و دوورکه‌وتنه‌وه‌یه له‌ خراپه و درۆ.

له‌مه‌ش سه‌یرتر، ئه‌وه‌یه زه‌رتوشت نازادیی بێ سنووری داوه به‌مرۆف خۆی، که خۆی هه‌لوێست له‌ چاکه، یان له‌ خراپه وه‌رگرێ. چونکه وه‌ک مۆلتون ده‌لێت: زه‌رتوشت پێی وایه که خوا و حه‌قیقه‌ت یه‌کیکن (۱، ۱۲۳) و ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ش زوو‌بیت، یان دره‌نگ، مرۆف ده‌گه‌به‌نیتته ئه‌و ئاکامه‌ی، کاتێ له‌گه‌ل هه‌ر دوو گه‌وه‌ری چاکه و خراپه‌دا،

پروبوهریو بپیتهوه، بتوانی له نیوان ههردووکیاندا، یهکیکیان: **حهقیقهت** ههلبژیری (١)، (١٤٧). چونکه به پینی ئاقیستا، خوا، مرۆقی به جوړیک دروستکردوه، که ههست و هۆشی داوهتی و توانای جیاکردنهوه و ههلبژاردن و سه‌ریشک و دهستنیشان کردنی چاره‌نووسی خۆی پین به‌خشیوه.

له‌به‌رئه‌مه هه‌موو جوانیی، هه‌موو مه‌زنایه‌تی، هه‌موو حه‌قیقه‌ت، هه‌ر له ئاهورامه‌زدا دایه و ئەو لیکدانه‌وانه‌ی تر، که له‌سه‌ر هه‌لوپستی دوو لایه‌نه‌ی **خیر و شه‌ری زه‌رتوشت** نووسراون، نا‌ئاگان له‌بنه‌ره‌تی ئایینی زه‌رتوشت و ئەو جو‌ره‌ بیروپایانه، ئەو جو‌ره‌ که‌سانه‌ ده‌یلین که‌ پشتیان به‌و ئاقیستایانه‌ به‌ستوه، که‌ دوا‌ی زه‌رتوشت نووسراونه‌ته‌وه و شپوینراون. چونکه به‌گویره‌ی ئەو نووسراوانه‌ی **مانی** (سه‌ده‌ی سپیه‌می زابین)، که‌ له‌ سالی (١٩٣٠ز) له‌ **میسر** به‌رده‌ست که‌وتوون، وای نیشان ده‌ده‌ن که‌ زه‌رتوشت له‌ سه‌رده‌می خۆیدا، بیروباوه‌ری خۆی به‌ قوتابیه‌کانی له‌به‌ر کردوه، واته‌ هه‌تا زه‌رتوشت، خۆی له‌ ژیاندا بووه، ئاقیستا نه‌نووسراوه‌ته‌وه، به‌لکو له‌ سنگدا پارێزراوه. که‌واته‌ دواتر، دوا‌ی مردنی زه‌رتوشت، ئاقیستا نووسراوه‌ته‌وه (١، ١١٥). له‌به‌رئه‌مه، لای زه‌رتوشت، جگه‌ له‌ ئاهورامه‌زدا، هه‌یج هه‌یزیک و خواجه‌کی تر نییه‌.

وته‌ی چاک و بی‌ری چاک و کرداری چاک - یش له‌ بانگه‌وازی زه‌رتوشتدا، که‌ ناوه‌رۆکی بی‌ری زه‌رتوشته و له‌ سه‌روم‌ری ئاقیستادا، به‌ قوولی‌ی باسیان لی‌ ده‌کریت، بۆ ئەوه‌یه‌ مرۆق له‌ کۆمه‌لگای مرۆق‌ایه‌تی خۆیدا، به‌ **وته‌ی چاک** له‌گه‌ل هاورپ و هاوسی و هاو‌نیشتمانانیدا بدوی و بۆ پیکه‌وه‌نانی خیزان و به‌خته‌وه‌ری و ئازادی و پیش‌خستنی کۆمه‌ل و نیشتمانیش: **بی‌ری چاک** بکاته‌وه و به‌ **کرداری چاک** - یش، خه‌ریکی کشتوکال و به‌ره‌م هینان و ئاژه‌ل‌داری و پیکه‌وه‌نانی ژیار و شارستانیتی و دروستکردنی لادی و شار و ده‌ست هه‌لگرتن بی‌ له‌ ژبانی کۆچه‌ریتی و پیگری و یه‌کتر کوشتن و دزی و درۆ. که‌ له‌ ئاکامدا، به‌ په‌یره‌وی کردنی ئەم سێ دروشمه‌، مرۆق ده‌گاته‌ نه‌مری، یان نزیک بوونه‌وه له‌ ئاهورامه‌زدا.

له‌ پیا‌ده‌کردنی ئەم سێ دروشمه‌ش له‌ رووخساری ده‌ره‌وه‌ی مرۆقدا، پینچانه‌وه‌ی جو‌ری ئەو پشتینی‌ی پشته، که‌ له‌ وینه‌ هه‌لکۆل‌راوه‌کانی **ته‌ختی جه‌مشید** و زۆر جیتی تریشدا به‌رچاو ده‌که‌ون و بریتیه‌یه‌ له‌ دروستکردن و هه‌یشتنه‌وه‌ی «سێ قه‌ف» ی له‌سه‌ر یه‌کی پشتینه‌که، له‌ دیوی پیشه‌وه‌دا (١)، که‌ ئەم نه‌ریته‌ تا ئیستا‌ش له‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کانی

(١) له‌ بنه‌چه‌دا ئەم پشتینه‌، به‌پینی به‌نده‌کانی (١٣ و ١٤) ی (تیر-یه‌شت) ناوی (کوشتی) یه (٣) جار به‌ ده‌وری پشتدا ده‌به‌ست‌رت (٥، ٥١).

کوردستان و به‌ تایبه‌تیش له‌ باکووردا، په‌یره‌و ده‌کرێ. جو‌ری به‌ستنه‌وه‌ی ئەمجو‌ره‌ پشتینه‌ له‌ موکریان پینی ده‌لین: **گوزان گری** (٢).

هۆی مانه‌وه‌ی نه‌ریته‌که‌ش تا ئیستا، ئەوه‌یه: وه‌ک له‌ سه‌فه‌نامه‌که‌ی شاعیر و گه‌شته‌ری ناسراوی ئیرانی ناسر خه‌سه‌رو (٣-١٠٠٨٨ز) دا ده‌رده‌که‌وی، تا سه‌ده‌ی پینجه‌می هه‌یجریش، ئایینی زه‌رتوشتی، له‌م به‌شه‌ی کوردستاندا په‌یره‌و‌کراوه (٥٣، ١٠-١١). جگه‌ له‌ ناوچه‌ی هه‌ورامان که‌ زۆر دره‌نگ‌تر ده‌سه‌لاتی ئیسلامی گه‌یوه‌تی.

ئاقیستا له‌ بنه‌ره‌تدا بریتیه‌یه‌ له‌ ٢١ نه‌سه‌ک «کتیب»، که‌ هه‌ریه‌که‌ له‌م کتیبانه، ناوی تایبه‌تی خۆیان هه‌بووه. له‌ سه‌رده‌می ساسانیشدا دووباره‌ به‌ هه‌مان شپو‌یه‌ی کۆن، کرایه‌وه به‌ ٢١ نه‌سه‌ک، که‌ ئەم ٢١ نه‌سه‌که‌ش بریتین له:

- ١- ئەو نه‌سه‌که‌نه‌ی ناویان «گاسانیک» ه، تایبه‌تن به‌ ئاگاداری له‌ کاروباری ئەو دنیا.
- ٢- ئەو نه‌سه‌که‌نه‌ی ناویان «داتیک» ه، تایبه‌تن به‌ ئاگاداری له‌ کاروباری ئەم دنیا.
- ٣- ئەو نه‌سه‌که‌نه‌ی ناویان «ه‌ایله‌ی مانسریک» ه، تایبه‌تن به‌ ئاگاداری بوون له‌ کاروباری هه‌ردوو دنیا (٢١، ٤).

به‌لام ئاقیستای ئیستا، بریتیه‌یه‌ له‌ ٦ به‌ش **کتیب** «نه‌سه‌ک»:

- ١- گاشا. ٢- یه‌سنا. ٣- یه‌شتا. ٤- ئاقیستای به‌جوک. ٥- فایسه‌رد. ٦- فه‌ندیداد (*).
- له‌م ٦ به‌شه‌شدا **یه‌سنا** گرن‌گرتین به‌شی **ئاقیستایه** و بریتیه‌یه‌ له‌ ٧٢ به‌ش، یان **هات**، یان **سوره**.

یه‌سناش به‌ مانای په‌رستن و نواندن و نوێژ و جه‌ژن و شادی، که‌ به‌ هه‌مووی ده‌بیته‌ **ناهه‌نگی په‌رستن**، یان **ناهه‌نگ** و **جه‌ژنی نوێژکردن**.

واژه‌ی **یه‌سنا**، له‌ فه‌ره‌ه‌نگ و ئەده‌بی نووسراوی کوردیدا، زۆر که‌م به‌رچاو ده‌که‌وی و ئەوه‌ی سنگا و سنگ ده‌رباره‌ی ئەم واژه‌یه‌، له‌ فۆلکلۆری گۆرانی کوردیدا پارێزراوی و به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ مابیته‌وه، گۆرانیه‌کی میلیلی ناوچه‌ی **شاره‌زور و هه‌ورامانه**، که‌ له‌ یه‌سنا ده‌پارێته‌وه و داوا ده‌کات دل‌داره‌که‌ی بۆ بپارێژی. سه‌ر به‌ندی گۆرانیه‌که‌ش ئەمه‌یه:

(٢) نمونه‌ی تری که‌له‌پووری زه‌رتوشت له‌ کوردستاندا، هه‌یشتا له‌ گونده‌کانی: کلاشی هه‌وش، کلاشی باخان، کلاشی لۆلی خۆرناوی کیتی کۆسالانی ناوچه‌ی جوانرۆ، گوشتی گا و مانگا ناخۆن، که‌ لای زه‌رتوشت موقه‌ده‌س بوون.

* بپیته‌وه یادمان که‌ کتیه‌کانی ئەه‌لی هه‌قیش بریتین له‌ ٦ کتیب.

هەر یه‌سن... یه‌سن... یه‌سن

شێخه‌کان بیپارێزن

ئەو ۷۲ بەشە یه‌سناش، هه‌موویان له سوپاس و ستایشی خوا «ئاهورامه‌زدا» و مڕۆڤ و سروشتدان. له‌ناو ئەم ۷۲ بەشە یه‌سناشدا، ۱۷ بەشیان له باری زمان و دەرپرین و شێوه‌ی داپشتن و مه‌به‌ست و ته‌کنیکی شیعر و تایبه‌تمه‌ندی تریه‌وه، له‌ به‌شەکانی یه‌سنا و تیکرای به‌شەکانی تری ئاقیستا جیاوازترن. ئەم جیاوازییه‌ش له‌ خودی ئایه‌تگه‌لی ئاقیستادا رهنگی داوه‌ته‌وه، بۆیه هه‌موو ئاقیستاناسان و زانایان، ئەم ۱۷ بەشە یه‌سنا، تایبه‌ت به‌ خودی زه‌رتوشت ده‌زانن و به‌م ۱۷ بەشە ده‌لێن: **سروودی گانا**، که مه‌به‌ستی ئیمه‌ش، ئەم ۱۷ سروودی خودی زه‌رتوشته.

ئەم ۱۷ سروودەش که له دوو تۆپی یه‌سنادان، بریتین له به‌شەکانی:

۱- سروودی ژماره: ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴ له‌گه‌ڵ به‌شیکێ جیاواز به‌ناوی **ناهنه‌غه‌د**، یان **ناهنه‌غه‌یتی**.

۲- سروودی ژماره: ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، که پێیان ده‌وتری **ئه‌شته‌دغه‌د**، یان **ئه‌شته‌غه‌یتی**.

۳- سروودی ژماره: ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، به‌ناوی **سپه‌نتمه‌د**، یان **سپه‌نتامینیو**.

۴- سروودی ژماره: ۵۱، که بریتیه‌یه له تیکرای یه‌ک فه‌سل و ناوی **غه‌ه‌و خشته‌ری لێ** نراوه.

۵- سروودی ژماره: ۵۳، که بریتیه‌یه له تیکرای یه‌ک فه‌سل و ناوی **غه‌ه‌شتوايشتی‌به**.

تیکرای ئەم ۱۷ سروودەش، به شیعر نووسراون. هەر چهنده له نامه‌ی ئایینی **پره‌مان** و «بودایی» شدا، و باسکراوه که به پەخشان نووسراون (۱، ۸۱). به‌لام وه‌ک له قورئان: **سوره‌تی یاسین** دا، هاتووه هاتوو به شیعر نووسراون.

له جیبی خویدا به‌تی، له بواری ناوه‌ینانی قورئانی پیرۆزیشدا بلێن: هه‌ندێ له شاره‌زایان پێیان وایه که جو‌ری خویندنی قورئان و مونا‌جاتیش شێوه‌یه‌که له چاولیکه‌ری و لاسایی هه‌مان ئاوازی به‌سۆز و دلنشینی سروودگه‌لی گاتای زه‌رتوشتی (۱۹، ۱۳۵). وه‌زنی شیعره‌کانی ئەم سروودانه، له‌وه‌زنی عه‌رووز جیاوازترن، چونکه میژووی ئەم سروودانه زۆر له پیش میژووی عه‌رووزدان. وه‌زنی ئەم سروودانه، به‌مجۆره‌ن:

۱- سرووده‌کانی به‌شی یه‌که‌م، واته **ناهنه‌وه‌د**، یان **ناهنه‌غه‌یتی** ۱۶ بره‌گه‌یین و بره‌گه‌کانیان به‌مجۆره‌یه: «۹+۷».

۲- سرووده‌کانی به‌شی دووهم، واته **ئه‌شته‌دغه‌د**، یان **ئه‌شته‌دغه‌یتی**، ئەمانه ۱۱ بره‌گه‌یین و به‌مجۆره‌یه: «۷+۴».

۳- سرووده‌کانی به‌شی سێیه‌م: واته **سپه‌نتمه‌د**، یان **سپه‌نتامینیو**، ئەمانیش ۱۱ بره‌گه‌یین: «۷+۴».

۴- سرووده‌کانی به‌شی چوارم: واته **غه‌ه‌و خشته‌ر**، ئەمانه ۱۴ بره‌گه‌یین و بره‌گه‌کانیشیان له «۷+۷» پیکهاتوو.

۵- سرووده‌کانی به‌شی پێنجه‌م: واته **غه‌ه‌یشتاوایشتی**، که شیعره‌کانی ئەم به‌شه، دوو جو‌رن، یه‌که‌میان ۱۹ بره‌گه‌یین «۷+۷+۵»، دووهمیشیان ۱۲ بره‌گه‌یین «۷+۵».

سرودى گانا و موسيقاي كوردى

زهرتوشت سرودى يهكتاپهرستى دهخويئى و
ئيمهش كه خومان شاعير و سرود سازين،
بهبيئوهوى دهسهلات له دهست خوماندا بيت،
رووه و ناوازى ناسمانى خوى، جلهوكيش دهكات
رابيندرانات تاگور

گانا، يان گاتا، وشهيهكى ناويستايى به كه له پهلهوى دا، بوته گاس و له فارسيشدا
رهنگه ههمان نهو «گاه» هى ئيستا بيت كه له موسيقادا، به شيوه لىكدراوى وهك: دوگاه،
سى گاه، چوار گاه و پينج گاه بهكار دهبريت. له تاييى «زهرتوشت» يشدا، پينج گاه، بهو
پينج «عيبادهت» دهوترى كه زهرتوشت ديارى كردوه (٤٠، ٢٥) له «سانسكرىت» يشدا،
بهماناى به ناوازهوتن و خوتندن ديت. له كتيبگهلى «بودايى» يشدا، بهو چامه و
مهزرومانه دهوتريت كه پهخشان ناميز بن (٤٠، ٢٥).

گات، يان گاتا، به ماناى سروده و له كاتى نهجماندانى رپورهسمى تايينيدا
دهخوتندرى. سرود خوتندنىش، زورتر نهگه به شيعر بيت، لهبارتره، وهك لهوهى به
پهخشان بيت، بوئه گاتا كونترين گورانيگه لىكن كه له چاخه ديريئه كانه وه بومان
ماونه تهوه، نهك ههر له بارى شيعره وه، بهلكو له بارى موسيقاييشه وه، بايه خيىكى
گه وهى ههيه (٤٠، ٥). هيرودوت سهبارت چوتيتى ستايش و سوياسى ئيرانىيانى
ديريئه، دهليت: «موغه كان، له كاتى نويز و سوياسى يهزداندا، ناوازيان دهژند و
گورانييان دهوت».

له تاييى زهرتوشتدا، ههموو پهريستىك، به هاوكارى ناوازهوه نهجمادراوه. له فهندياد
دا فهرگهردى ستييم، بهندى يهكه مين، ناواها توه:

ئهى دروستكارى موبارهكى جيهانى مادى، خوشترين جيگه سهرزه مين، كوويه؟
ئههورامه زدا، وهلام ده داته وه و دهليت: ئهى زهرتوشت، خوشترين جيگه سهرزه مين نهو
جيگه بهيه كه مروقى دهست و داوين پاك، دارى سووته مهنى و چله دار هه نار «به رسم

مقدس» (١) و شير و هاوهن و دهسكه هاوهنى (٢) له بهر دهستدايه و به دهنگى بلند، ناوازى
تاييى دلنشين دهچرى و سوياس و ستايشى «ميترا» خوى دهشت و چيمهن و «راما
هياسترا» (* دهكات (٤٠، ٥).

خواليخوشبوو دكتور ئيبراهيم پورداوود، له بهرگى يهكه مى يهشتادا و لهو كتيبه دا كه
تاييه ته به ناهيده وه، له پال روونكرده وه يه كدا، كه ده باره ي ريزليني ئيرانىيانى ديريئه،
بو ناواز، له زمانى «ئيسترابون» ي جوگرافيزانى يونانه وه، ده يگيرتيه وه كه په يره وانى
تاييى زهرتوشت، له كاتى قوربانى كردندا، به دريژايى ماوهى نهجماندانى
قوربانى كردنه كه، ئاقيستايان به ناوازهوه خوتندوته وه (٤٠، ٥).

له ئاقيستادا، چندان جار پيسپيرى دهكات، كه ده بهى گاتاكان به ناوازهوه بخوتندرين.
گورانى و ئاهنگ له كاروبارى تاييى و نه خلاقى په يره وانى «زهرتوشت» دا، بايه خيىكى
تاييه تى ههيه، چونكه له دستوره كانى مه زه بهى مه زديسنادا، مه ترسى نهوه پيشبيني
كراوه، كه نه گه كه سيك ده باره ي گاتاكان، ههر ته نيا بيريكاته وه، يان ههر گوى له
كه سيكى تر بگرى كه گاتا دهچرى، يان له جياتى خوى كه سيكى تر رابسيپيرى كه گاتا
له برى نهو، بچرى، دوعاكانى نهو كه سه، قبوول نابن، چونكه نهو كه سه خوى، ناوازى
نه چرپوه (٤٠، ٥). شيعرگه لى ئاقيستا وهك شيعرگه لى «سانسكرىت» ي، كه هاوتاي
ئاقيستايه، قافيه ي نيهه. دوعاكانى گه لانى سامى تيكرا به په خشانه. له بهرته مه شه كه
ته رجهمه كردنيان دژوار نيهه، به لام گه لانى ئارياى دوعاكانى خويان، كه شيعر و ناوازه،
ئاويتته ي يه كتر دهكهن و به موسيقاوه، دهخوتن. بوئه پروايان و ابووه، كه ههر دوعايهك
نه گه به ناوازهوه بخوتنرى، زهبرى كاربه گه رتر و زورتريشى ههيه (٤٠، ٥).

له دهستوره كانى تاييى مه زديسنادا چندان جار سه لميتراوه، كه نه گه كه سيك له
چرينى به ناوازهوه ي گاتاكاندا خوى نه بان بكات، يان خوى بيوترى، يان ريگرى له گاتا
چرينى به ناوازهوه ي كه سيكى تر بكات، گوناهيكى گه وهى كردوه (٤٠، ٥).

كه واته: گانا، يان: گاتا، يان: گاسه، يان: گازه، به ماناى بانگ و هاوار و داد و سكالالا
و بانگه وازى به ناوازهويه، كه تا ئيستاش له هه ندئ ناوچه ي وهك موكريان و هه لپير و

(١) چل، يان خه لئى تازه ي دار هه نارىك، كه له كاتى زيكر و سرود و خوتندندا به دهسته وه ده گيرى.

(٢) دهسكه وانيش بو كوتانى «هوم» و شيره گرتن لى. كه «هوم» گيايهكى كوتستانه و شيبيره كه ي وهك باده
مه ستيى ديتيت (سه رچاوه ٤٢، ل ٢٥).

(* راما هياسترا «Rama Hyastra»: زيوان و خزمه تگوزارى ميترا.

زۆر ناوچەى تری کوردستاندا، بە بانگ کردن هەر دەوتری: **گاز**، یان: **گازکردن**: که ئەمەش تاییەتمەندییەکی دەگمەنتری کە لە پوور و میراتی زیندووی «زەرتوشت»ە، لە ناو نەتەوێی کوردا و لای هیچ نەتەوێیەکی تری دراوسێی کورد ئەم وشەیهش وەک وشەى **مەزنی** پێشتر باسکراو، بەم مانا ڕەسەنەى خۆیانەو نەپارێزراون. جگە لەوێ هەر هەمان واژەى **گاتا**، بۆ کۆمەڵیک لە ئاواز و مەقامە نەمر و بەناویانگەکانی کوردی بەکار دەبرێ، کە مەقامی «قەتار»ە؛ ئەمیش ئەو نەتەوێی تر دلتیایی دەدات بەو بەلگە و نیشانانەى دەبنە پشتیوان، بۆ نزیکایەتى و زەبر و جێ پەنجەى تاییین و فەرەهنگى زەرتوشت، لە فەرەهنگ و کەله پووری کورددا.

خۆ ئەگەر ئالوگۆرپیکیش لە واژەى **گائای** ئەو ڕۆژگارە دێرینە و **گازە** و **قەتاری** ئیستادا بەدی بکری، جیبی سەرسوڕمان نییە، چونکە تەمەنى واژەى **گائا** ئەو نەتەوێی زۆرە، ئەگەر پابەندی گەلى کورد لەو چەند هەزار سالەو تائستا و بە **تاییەتى** بەم واژەیهوه، ئەو نەتەوێی توندوتۆڵ نەبوا، ڕەنگ بوو ئەم واژەیهش، وەک سەدان واژەى تری زەرتوشتی، شویتەواری لەناو کورددا نەمایە، بەلام لەو هەدا کە **قەتاریش** هەمان ڕاز و سکالا و لالانەوێی ڕۆجی مۆڤە و تائستا هەر بە شیعری ڕگەیی «هیجا» ی شێوێی هەورامی «گۆران» دەوتریت - کە تەمەنى ئەمجۆرە شیعەرەش لە ئەدەبى کوردیدا پتر لە هەزار سالە - دەکری بە دلتیایییەو بەلتیین واژەى **گائا** و **قەتار**، چ وەک نزیکایەتى واژە و چ وەک ناوەرۆک، دەچنەو سەر یەک ڕیشه و سەرچاوه. نووسەرانی ناسراویش محەمەد جەمیل بەندی ڕۆژبەیانى و دکتۆر عیزەدین مستەفا ڕەسوڵ لەم بارەیهوه هەمان بۆچونیان هەیه (٩٧، ٦٦).

هەروەها لە ١٩٩٦/٥/٨دا، لە سەردانیکی تاییەتیشمدا؛ بە مەبەستى سۆراخی دێرینەى **قەتار**، بۆ لای نووسەری ناسراو: جەنابى سەبید قاسمى ئەفزەلى، یەکیک لە ڕێبەرانى گەورەى ئەهلى هەق لە کرمانشان، کە لە سەدان سالەو سەنگاوسنگ، ئاوازه ڕەسەنەکانى کوردییان بە تەموورەژەندن بۆ ماوەتەوه - ئەهلى هەقیش بەهۆى ئەو چەندین ڕواندەوه کە وەک باسما ن کردن؛ لەگەڵ تاییینی زەرتوشتیدا هەیهتى، ناوبرا بە دلتیایییەوه بۆ سەلماندین کە قەتار، میراتی دێرینەى ئەم دوو تاییینە بووه و واژەکەش هەر **گائای** زەرتوشتییە؛ کە هەر سەبید قاسم لوتفی نواند خۆى بە **تەمووره**، **قەتاری** بۆژەندین و «کەلام» یشی لەگەڵ چری (١).

(١) لەم دیداردا بریایان: عومەرى وهفا، مەرف ئاغایی، موحسینی خالیدی، فەرهادی عەزیزی ئاماده بوون.

هەرچەندە لێره دا دەبێ ئەوه بوتری، کە بەداخهوه هەندى نووسەر بە هەلە، مەقامى **قەتار** بە مەقامى **ئەللاوهیسی**، یان مەقامیکی تاییەتى بەناوی **ئەللاوهیسی**، لە تەک مەقامى **قەتاردا** ناو دەبن و هەندى جاری تریش بە مەقامى **قەتار** دەلێین: مەقامى **ئەللاوهیسی**. لە کاتیکی وەک و تمان ئەگەر واژەى **قەتار**، لە واژەى **گائا** «گاتا» وەرگیرای، ئەوا مەقامى **قەتار** مەقامیکی سەرەخۆ و تاییەتە و لە ئەدەبى نووسراوى کوردیشدا شاعیرانى شارەزای ئەدەب و فەرەهنگ و زمانى کوردی و بە تاییەتیش شاعیرانى وەک: مستەفا بەگى کوردی (١٨٠٩-١٨٤٩ز)؛ سەى یاقوو (بەعقوب، ١٨١٣-١٨٨٣ز)؛ پیرمێرد (١٨٨٣-١٩٥٠ز)؛ زێوهر (١٨٧٥-١٩٤٦ز)؛ حەمدى (١٨٧٦-١٩٣٦ز)؛ بیکەس (١٩٠٥-١٩٤٨ز)؛ گۆران (١٩٠٤-١٩٦٢ز) لەو نمونە شیعەرانه یاندا. کە ناوی مەقامى **قەتار** و گۆرانى کوردییان هیناوه، هەر واژەى **قەتاریان** بە جیا و سەرەخۆ ناو بردووه. کە بۆ زیاتر بەلگە هینانەوه، نمونەى شیعەرەکانیان دەنووسین:

مستەفا بەگى کوردی:

خاوەرهى خانە، **قەتارهى** سەوزەبى نەسمە

رەقسى سمکە، نازى شههراشوب، غەمزەى سەرووی ناز

سەى یاقوو «بەعقوب» ماھیدەشتی:

«ئەمین» ت نەدیینەن وە «تار» شەو

نازار و ئاهەنگ **قەتار** شەو (٢٨، ٢)

خانەبەگ وەو سەوت، وە قەتارەو

عەنبەر وەو ئاواز، سەدای تارەو (١٠٢، ٣٦٨)

پیرمێرد:

ئاخ ڕەشۆل سەتۆش بە قەتارەو

تا دەمەرم خۆتەم لى مەشارەو

توخوا سا ڕەشۆل تۆش بە قەتارەکت

سەدای سوب سەحەر، پای کۆسارەکت

دەردی مەرگمە، پۆیینم دیارە
توخوا سا پەشۆل نۆرە قەتارە

بولبول بە نەغمە شوور و پەهلەوی
قەتاری پەشۆل بە نیوەشەوی

ئەكەویتیە پئی بەرپزە و قەتار
بە سۆزی شمشال، بە بەستە و قەتار (۱۰۲، ۳۶۸)

زێوەر:

چوومە قەرەداخ، جوانی بە قەتار
عەكسی دەنگەكە دابۆوە كۆسار (۱۰۲، ۳۶۸)

گۆران:

سا توخوا دەنگخۆش دە قەتارەكەت
كۆلەنجە پئی پئی و هەوری لارەكەت (۹۵، ۱۵۱)

حەمدی:

نامەرد موغەنی! وەختی مەقاماتە، نەسەرەوی
توخوا قەتاری، بە ئەبیاتی مەولەوی (۱۲۳، ۳۶۹)

بێكەس:

دڵ زۆر مویتەلای دەنگ و نەغمەتە
توخوا قەتاری، دڵ بۆی لەت لەتە (۱۲۳، ۳۶۹)

بۆ زیاتر پوونکردنەوێ ئەم سەرنجە، بەلگەپەکی تریش دەخەمە تەك قسەكەمان، كە لە
شیعریکی بلاونەكراوەی شاعیر مەجدی «ملك الكلام ۱۸۵۱-۱۹۲۵» دا هاتووە (۱) و
تایبەتە بە ناوی دەنگخۆشان و گۆرانیبیژان و گۆرانی و موسیقازەنانی، لە سەدەپەك زیاتر

(۱) ئەم شیعەرە لای نووسەری بەرپز: مستەفا كەیان بوو، كە لەگەڵ هەندێ شیعری تری بلاو نەكراوەی شاعیری
ناویراودا كەوتبوونە لای و لە تاران لێم وەرگرت و لێرەدا بۆ پەكەمجار هەموو شیعەرەكە بلاو دەكەینەوێ.

لەمەوبەری سەقزەو، ئەو دەرنەخات كە لە سەردەمیکی زۆر پێش مەجدی دا، كۆمەلێك
گۆرانی و گۆرانیبیژان لە سەقز و دەورووبەریدا هەبوون. بۆیە مەجدی دوا بەسەربردنی
ژبانیکی دوور و درێژ، لە تاران دوور لە سەقزی زێد و كوردەواری و هەلدانەوێ
لاپەرەكانی بیرەوێ و یادگاری سەردەمی لاویتی لە سەقزا، گۆرانیبیژتیکی بەناویانگ و
دەنگخۆش هەبوو، ناوی **دەوریش ئەللاوێس** بوو. وەك مامۆستا مستەفا كەیانیبیژ لە
پیرانی بە تەمەنی ناوچە سەقزی بیستوو، ئەم دەرویش ئەللاوێسە، مەقامزان و بە
تایبەتیش **قەتارزان** و ئاواز دانەرتیکی بە توانا بوو، هەر ئەویش **قەتاری** باش زانیوێ. بۆیە
ناوی لەگەڵ ناوی قەتاردا هاتوووە كە وتراو: **قەتاری ئەللاوێسی**، مەبەست لەو جۆرە
قەتارە بەسۆز و دلنشینە بوو، كە دەرویش ئەللاوێس وتووێتی. كە دیارە ئیتەر لە دوا
مردنی دەرویش ئەللاوێس، ناوی ئەللاوێس بەم مەقامەوێ لكاووە بۆتە مۆرك و
پێناسەیی ئەم مەقامە، كە ئەمجۆرە ناوانە، لای گەلانی دراوسیتی كوردیش بەسەر زۆر
گۆرانی و مەقامەوێ هەبە. وەك مەقامی **مەلامە** مەقامیبیژی ناسراوی عەرب مەحمەد
گویانچی «بەغدایی» و لە مەقامگەلی ئێرانیشدا، ناوی ئەم مەقامزانانە بەسەر ئەم
مەقامانەوێ هەن:

لە مەقامی شوور دا، ناوی میرزا عەبدوڵلا و پەزەوێ.

لە مەقامی ماھووردا، ناوی حاجی نسیرخانی مراد خانی.

لە مەقامی چوارگادا، ناوی حاجی حەسەنی و مەنسوری.

لە مەقامی هۆمایوندا، ناوی بەختیاری.

لە مەقامی بەیاتی توركددا، ناوی حاجی حەسەنی و مەهدی زەرابی (۱۰، ۳۹-۴۲)

لە مەقامی بەیاتی كورددا، ناوی حاجی حەسەنی و... هتد.

بۆیە هەردوو واژە **قەتار** و **ئەللاوێسی** تێكەڵ بوون و بوونەتە دووانەییەكتری.

ئەمەش شیعرەكە «مەجدی»یە و ئەوانەیی لە كەوانەدان، ناوی «گۆرانی» و
«گۆرانیبیژان» ن:

ساقی، پێم بدە جامی جەم نایین

موترب، بخوینە بە نالەیی حەزین

جانم جاناخ، شۆری وەتەنی

ناھەنگی قادر كۆتیری «جەوشەن» ی

پشتمی شکاند یادی جوانی
 مۆم نایی منه سۆزی هیجرانی
 ویره ویری که، وینهی نهکیسا
دهرویش نهلالوهیس بکهروئه حیا
تهسینی ساپلاخ، ههروهک ئای شلی
 بیژه، تا بگریم... به یادی لهیلی
 چریکهی خورشید، به عیشقی ئهحهه
 بهرزۆکه، شادکه، رۆحی **خان نهحمهه**
 بملاوینهوه، جهرگم که بریان
 بهچی بکهین بمرین، وهک **سۆفی رحمان**
 له غوسسه که یلم، له خهم بریانم
 موشتاقی گرگی ئهوضای خهزانم
 له دووری وهتهن، جهرگم پر خوینه
همه رحیمی فهرج بخوینه
 چل سالا دوورم له خاکی وهتهن
 غوربهت بو من بو به: بهیت الحهزن
 دهردم کاریه، وهتهن داروومه
 نارهزوی سۆزی **نهستیره جوومه**

لهو تاكه بهیتهدا كه ناوی **درویش نهلالوهیس** لهو شیعهی سهروهه دا هاتوه، وردهکاری و
 تامازهیهکی زیرهكانه، له نزیك خستهوهی ناوی **دهرویش نهلالوهیس** و **نهکیسادا** ههیه،
 كه وهك دهزانی نهکیسا گۆرانیبیژ و ئاوازانهر و موسیقا زانی سهردهمی دهولهتی **ساسانی**
 بووه و رۆژگاری دهولهتی «ساسانی»ش وهك وتمان ئایینی «زهرتوشت»ی تیا پهیرهوكراره،
 واته سروودهكانی **گاتا** «گازه، قهتار»ی تیا خوینراوه، كه مهبهستی «مهجدی»ش لیردها و
 لهو چندان ناوی گۆرانیبیژهدا، كه لهم شیعههدا بهسهری كر دوونهتهوه، به تنیا ناوی
دهرویش نهلالوهیس له بهرامبهر نهکیسادا هیتاوه، ئهوهیه بلن: نهکیسا، **دهرویش**
 نهلالوهیسم بیر دهخاتهوه و له ههمان كاتیشدا **درویش نهلالوهیس**یش، ئهوه نهکیسایهه بیر

دهخاتهوه، كه سروودی گاتا «گازه، قهتار»ی خویندوهوه. شایانی باسه شاعیر كاك
 حسیب قههه داخی (۱۹۲۹-۱۹۹۷)، له شیعرێكیدا یادیک لهم **دهرویش نهلالوهیس**
 دهكات، كه له **دهشتی** «گهرمیان»دا، **قهتاری** وتوه! وا دیاره ههر ههمان **دهرویش**
 نهلالوهیس بیت و له رۆژگاریكدا چووبیته **گهرمیان** و لهویش بههوی به ههمان **قهتاردا**
 بیت. بۆیه ئیستاش لهو ناچانهدا **قهتار** زۆر بهربالا و باوه. ئهمهش سههرهتای ئهوه
 شیعهیه:

دهگیژنهوه دهویشی بوو، خوئی عهشقی له دلا بوو
قهتار له دهشتی گهرمیان، وهكو سمل لهگلا بوو
نهلالوهیس زادهی بههرهی ئهوه دهرویشه دلپاكه بوو
 وهكو ئاوی پهوانی گیان، تیکهلاوی ئهه خاكه بوو (۴۰.۱۱۱)

بهلام جیی داخ و مهخابه كه ئاوازهكانی ئهه سروودگهلهی **گاتا**، لهم رۆژگارهی ئیمهه دا،
 نادیار و نهپارێزاون (۴۰، ۵). ههچهنده خاوهنی میژووی **سیستان**، سروودیکی بهناوی
 كهركهوی له میژووهكهی خویدا یادداشت كر دووه، كه گوايه بهکیكه له سرووده
 جیماوهكانی **زهرتوشت** و له ئاتهشكهدهی كهركهویهی سیستاندا، دهخوینری (۱۹، ۷۳-
 ۹۱). بهلام لهناوچوونی شوینهواری ئهوه ئاوازهلهی **گاتا**، كه له بهریکی گهرهی له بهردهم
 لیكۆلینههوان و توێژهراندا دروستكر دووه، كه نه توانی زانیارییهکی تیروتهسهل و
 زانستیانه لهسهر موسیقا و ئاوازهكانی موسیقای ئهوه رۆژگاره كۆكریتتهوه، كه ئهمهش
 بهکیكه لهو گری كوترانهی، نهك ههر لهسهر موسیقای سهردهمی **زهرتوشت**، بهلكو لهسهر
 تیکرای موسیقای دیرینهی گهلانی دنیا، چونكه ئهگهرچی موسیقا بهکیكه وهك ههموو
 زانستهكانی تر، بهلام به پیچهوانه ههمووبانهوه موسیقا زانستیکی تایبهته، كه بو
 توێژینهوهی، پیوست به دهستهخستنی **نوسین** دهكات، له كاتیكدا گهران و پشكین و
 توێژینهوهی زانستهكانی تر، بهو رادهیه پیوستیان به دهستهخستنی **نوسین** نییه.

چونكه بو وینه: ئهگهر بمانهوی شتیك له زانستی ئهنازیاری و بیناسازی
 سهردهمیکی دیرینه بزاین، ههر ئهوهندهی هندی كه رهسه و داروپهردوی ئهوه سهردهمهمان
 چنگ بکهوی، ئیتر دهتوانین زۆر زانیاری له ههنگۆزین، بهلام وهك وتمان **موسیقا** شتیکی
 تایبهتی تره و سهرباری ئهمهش، ئهوه هیرش و كاولکارییهی به درژیایی زیاتر له دوو
 ههزار و پینج سهه سالی رابووردوو، بهسهر زهرتوشت و ئایینی زهرتوشت دا، هاتوه، بوته
 مایهی تهرتونناکردنی ههموو شوینهواریکی موسیقاییی ئهوه رۆژگاره. لهم بوارهدا تهنیا

نه و نه ده هه به بلتین: نامیره دیاره کانی نه و رۆژگاره ی ئایینی زهرتوشت بریتی بوون له: تهنبور، چهنگ شمشال، عود، چهغانه «چهقه وانه» (۱۹، ۱۱).

جگه له مانهش، هه ره له بواری به سه رکردنه وه ی ئاوازگه لی سرووده کانی **گانا** و ئایینی «زهرتوشت» یدا به خو شیییه وه ده لئین: نه و نه ده ی وهک نمونه و شوپنه واری نه و ئاوازانه، له ناو کورددا، هیشتا هه ندیک له و ئاوازانه، به شتیک بن له په سه نترین ئاواز و گۆرانی دیرینه و زیندوو، ئاوازی **هۆزه** و **سیاچه مانیه**؛ که به دلنیا یه وه ناوی **هۆزه**، هه ره وهرگیراوی واژه ی **ناهوورای** ناو **هورامه زدايه** و به وه شدا که شپوه ی وتنه که ی له قولایی ناخ و هه ست و به برکه برکه **هه بجا په**، هه ره ده چپته وه سه ره په چه له که ی نه و ئاوازانه ی بو له نگه رگرتن و هینانه وه ی وه زن «کیش» ی ئاوازه که، زیاتر له هه موو شتیک، پشت به **قورگ** ده به ستن. که نه مه ش بنه ما و بناغه ی شپوه کار و پیاده کردنی سرووده برکه ییه **هه بجا کانی** گاثیه، که ئیستا هۆزه له ناوچه کانی کرماشان و ئیلام و لوپستان و زه هاودا و به تاییه تیش له ناوچه کانی **که له هورنشینه کانا**، نه مه چه ند جو ره ی هه به:

- ۱- گوله خاک. ۲- گلته وه ده ره (۱) ۳- بان ده سانی. ۴- شاحوسه یینی. ۵- ساروخانی.
- ۶- جله وشایی. ۷- ته رز. ۸- مه جنوونی. ۹- سه حه ری (۲). ۱۰- باریه. ۱۱- دۆبالا.
- ۱۲- غه ربوی. ۱۳- بان بنه یی. ۱۴- پایه مووردی، یان پاوه مووری (۱۰۸، ۱۷، ۱۸).

هه ره ها **که له هوریش** په نگه له **که له ناهوورایی**، واته له گۆرانی هه لئێژاره کانی باسی **ناهورا** بووبیت (۹۷، ۶۷) بۆیه هه ره به هه مان پتودان، ده لئین **سیاچه مانه ش** له هه مان چاووگی نه مه بابه ته ئاوازگه له یه، که له بۆنه و ئاههنگی تاییه تیدا ژه ندراره. بۆنه که ش بو نه و لاوه زهرتوشتیانه بوون که، به بۆنه ی پیتانه (۱۵) سالییانه وه، به ئاماده بوونی موبه دان و نه ندامانی خه یزان و خزمان و دۆستان، ئاههنگ و زه ماوه ندی تاییه تییان بو ساز داو.

له م ئاههنگ و زه ماوه نده نه دا، جگه له وه ی کراسی ئاودامانیان له به رکردوه (۳)، که ره سه به که ی تریشیان وهک پشتوین، له که مه ره و له پشت به ستراوه، ناوی «کوشتی» بووه. هه ندی جاریش به م زه ماوه نده یان وتوو: نه وزات، یان نه وزاد، به و واتایه ی که ئیتر

(۱) و (۲) نۆتی موسیقایی نه م دوو جو ره هۆزه یه، له پاشکۆی نه م کتیبه دایه.

(۳) هه لبه ته لیره دا ده بێ نه وه بلتیم که له سازدانی نه م بۆنه یه دا، هه ره باسی له به رکردنی کراسی ئاودامان کراوه، که له ئایینی زهرتوشتیدا به مجۆره کراسانه و تراوه (سیدره)، نهک کراسی ئاودامانی په نگ ره ش. نه م (سیدره) یه ش بریتی بووه له (۹) پارچه و بێ ملیوان و بێ یه خه. که بو زیاتر ئاگادار بوون له شپوه ی نه مجۆره کراسه و چۆنیتی دوورینی و بۆنه ی (۹) پارچه یی و زۆر ورده کاری تریشی، به درتیزی، بناوه: (۵)، ۳۲۲-۳۲۴.

نه و لاوه به جو ریکی تر هۆشه کاته وه و ژیانیکی نو ی ده ست پیده کات و له دوا ی ته مه نی (۱۵) سالییه وه، سه ره له نو ی ژیان ده ست پیده کاته وه.

له م ئاههنگه دا سه ره به که ی پر له ورده نو قل و شیرینی و هه وت جو ر میوه و سنجوو و ماست و لۆرک و مۆم و چرا و شتی بو نه خو ش و ئاگردانی کیش داده نین.

نه و موبه دانه ی له م زه ماوه نده دا ئاماده ده بن، به ده م چرینی سروودی «ئورمزدیشت» وه، رتوره سم و پرۆگرامی ئایینی زهرتوشت فیری نه و لاوه ده که ن و نه ویش په یمانامه ی ئایینی، نو ی ده کاته وه، که له کاتی نه م ئایین نو ی کردنه وه یه دا، بری ورده نو قل و شیرینی سه ره سه ره که، به سه ره سه ره و شان و ملی لاوه که دا ده بارین.

نه م ئاههنگ و زه ماوه نده، ده بێ روو به رووناکیی و هه تاو نه فجام بدریت، که دوا ی نه فجامدانی سه رومری نه م ری و په سمه، ئیتر نه و لاوه ده چپته لیستی «بالخ» و پیکه یشتوو وانه وه و بو هه میشه نه و «کوشتی» یه له که مه ردا ده به ستریت. چونکه له «وه نیداد - فه رگه ردی ۱۸، به ندی ۵۴» دا، ئاوا هاتوو:

«دییوی دروج - دیوی درۆ -، به سروش - ی (۴) وت: نه و ئافره ت و پیاوانه دۆستی من، که له دوا ی ته مه نی (۱۵) سالییانه وه «کوشتی» یان نه به ستوو و «سیدره» یان له بهر نه کردوو.

دیسان له «شایست و نه شایست - فه سلی ۴، به ندی ۹» دا، ئاوا هاتوو:

«نه و ئافره ت و لاوانه ی هیشتا ته مه نیان نه گه یه ده (۱۵) سال، که یناکه نه گه ر «سیدره» له بهر نه که ن و «کوشتی» له پشت نه به ستن. به لام دوا ی ته مه نی (۱۵) سال، ئیتر نابێ هه یچ ئافره ت و نیرینه یه که ی زهرتوشتی، به بێ «سیدره» و «کوشتی» بژین.

له «نه سهک ۱۶۷» شدا دیسانه وه هه مان فرمان دوو باره ده کاته وه. هه ره ها هه مان فرمان له به ندی (۱۳ و ۱۴)، «یه شت» دا، سه لمتیرا وه ته وه (۵، ۵۱ و ۳۲۲، ۳۲۴).

... له ناو **لهک** و **که له هور** و **لووردا**، نه و دیره هۆنراوه فۆلکلۆرییه، به باویی وهک هونه ریکی میترووی دهوتری و دهوتریته وه و پتر له وهش، خو م به ش به حالی خو م، له سه ردانه کاندای **بو کرماشان** و **شاه ناوا** و **ئیلام** و **خورم ناوا**، به ئاوازی جو راجو ره وه بیستوو مه. دیره فۆلکلۆرییه که ش ده لئ:

(۴) سروش: پارێزه رو پاسه وانی بیدار و ناوی هه قده مین رۆژی رۆژمیری ئاویستی و زهرتوشتی، (سه رچاوه ی پیتشو، ل ۳۲۶)

گۆرانی، هۆزه، سیاوچهمانه

قه‌دیم یادگار، قه‌ومی کوردانه

له بواری ناوهیتانی سیاوچهمانه و هۆزه‌دا، ده‌بج‌ئه‌وه بلتیم که دایکی ئەم دوو ئاوازه ڕه‌سه‌نه، وه‌ک وتمان، هەر پاشماوه‌کانی ئاوازه‌گه‌لی گاتان. به‌لام جوگرافیای سیاوچهمانه، ناوچه‌ی هه‌ورامان و جوگرافیای «هۆزه» ش، ناوچه‌کانی کرمانشان و لورستان و ئەمبه‌ر و ئەوه‌ری رووباری سیروان و شاره‌زووره.

ئەم نیشانه و به‌لگانه، بۆ ئەوه‌ ده‌بن ئەگەر مێژووی راسته‌قینه‌ی له‌ دایکه‌بونی زه‌رتوشت و ڕاگه‌یانندی ئایینه‌که‌ی بزانی، ئەوا ده‌ستوانین مێژووی بلا‌وبوونه‌وه‌ی سروودی گاتا «گازه»، به‌ سه‌ره‌تای مێژووی له‌ دایکه‌بونی مۆسیقا و گۆرانی کوردی دیاری بکه‌ین، که ئەگەر ئەمه‌ش سه‌خت و دژوار بیت، ئەوا سرووده‌کانی گاتا سه‌رچاوه‌ ڕوونه‌کانی مۆسیقا و گۆرانی کوردین. هه‌رچه‌نده‌ له‌م مێژوو ده‌ستنیشان کردنه‌دا، ده‌بج‌ مێژووی هه‌ردوو شارستانی ئیلام و هوری له‌ به‌رچاوه‌ بگه‌ڕین، که له‌ شارستانی ئیری و ماده‌کان کۆنترن.

وه‌ک و تیشمان واژه‌ی گاتا، له‌ ناوه‌ڕۆکدا به‌ مانای ڕاز و سکالا و بانگه‌وازی سوپاس و ستایشی به‌ ئاوازه‌وه‌ی مۆرۆقه، بۆ «ناهورامه‌زدا». که زه‌رتوشت ئەم بانگه‌واز «گازه» شیعریه‌ی خۆی، به‌ ئامه‌ری مۆسیقاوه‌ و توه‌ و به‌م ۱۷ سرووده‌ شیعریه‌ بره‌گه‌یه‌یان وتوه‌: سروودی گاتا، یان سروودی گازه، که وه‌ک له‌ دووتوی سروودی ژماره‌ ۳۳ی ئەم ۱۷ سروودانه و به‌لگه‌ی زۆری مێژووییدا هاتوه‌، زه‌رتوشت خۆی، سروودگۆیه‌کی ناوده‌سته‌ی ڕۆحانییه‌کان بووه. جگه‌له‌وه‌ی، که له‌ به‌لگه‌ و پاشماوه‌ی کۆینه‌ی مێژووییدا هاتوه‌، موعه‌کانی زه‌رتوشت، ئەم سروودانه‌یان له‌ ئاته‌شکه‌ده‌کاندا، به‌ ئامه‌ری مۆسیقاوه‌ خۆیندۆته‌وه‌، بۆه‌ش پێیان وتراوه‌: سروود، تا پله‌یه‌کی به‌رزتری له‌ گۆرانی ناو خه‌لکی پێ بدن.

که‌واته‌ وه‌ک له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وتمان ده‌بج‌ ته‌مه‌نی گۆرانی کوردی، زۆر له‌ پێش واژه‌ی گۆرانییه‌شه‌وه‌ بیت، چونکه‌ په‌یره‌وانی ئەه‌لی هه‌ق به‌و شیعره «ده» بره‌گه‌یه‌ی خۆیان، «که له‌ جه‌مخانه‌کاندا، به‌ ئامه‌ری ته‌نبوره‌وه‌ ده‌بخوین»، ده‌لێن: سروودی یارسان، یان ڕاز و ئەوه‌ی که له‌ جباتی سروودیش، به‌ واژه‌ی گۆرانی به‌ سه‌ریاندا دا‌براوه‌، خه‌لکانی تری ده‌ره‌وه‌ی سنووری په‌یره‌وانی ئەه‌لی هه‌ق، ئەو ناوه‌یان له‌و سروود خۆیندانه‌ی ئەه‌لی هه‌ق ناوه، ئەگه‌نا خۆیان، به‌ پێودانی سروودی گاتا و چاولیکه‌ری، له‌و کاره‌ی خواپه‌رستی په‌یره‌وانی زه‌رتوشت، کاری تیکه‌لکردنی شیعری و مۆسیقاکه‌ی خۆیان نا‌ناوه‌: سروودی یارسان.

له‌ سرووده‌کانی گاتاشدا وه‌ک وتمان ئەم سروودانه، ڕاز و سوپاسی ڕۆحی مۆرۆقه بۆ «ناهورامه‌زدا» و وه‌ک له‌ به‌ندی ۸ی سروودی ۳۲شدا وشه‌ی زۆتر هاتوه‌، که زماناسان و لیکۆله‌ره‌وان، وا ڕافه‌ی واژه‌ی «زۆتر» ده‌کن، که به‌ مانای سوپاسگوزار و سروودگۆ - بیت. له‌ راستیشدا واژه‌ی زۆتر، له‌ سه‌رده‌می زه‌رتوشتیش دێینه‌تره، چونکه‌ زماناسان پێیان وایه‌ ئەم واژه‌یه، هه‌ر هوتری ئایینی ئەو شه‌پۆله‌ ئارییه‌نه‌ بیت که له‌ پێش هه‌لکه‌وتنی زه‌رتوشتدا، به‌ره‌و هیندستان کۆچیان کردوه‌ و هه‌ر ئەم واژه‌یه، له‌ سرووده‌کانی ڕیگ قیدای هیندییه‌کانیشدا به‌کاربراه‌ و ئەوانیش ئەم سروودانه‌ی ڕیگ قیدایان به‌ مۆسیقاوه‌ و تۆته‌وه‌ (۱، ۱۰۶).

به‌لام ئەگەر ئەم واژه‌یه، یان خواسته‌مه‌نی تری له‌م جۆره‌ باب‌ه‌تانه، له‌ فه‌ره‌نگی ناوچه‌ و گه‌لان و ئایینی تروه‌، که‌وتبێته‌ ناو فه‌ره‌نگ و ئایینی زه‌رتوشته‌وه‌، مانای وا نییه‌ به‌مانای ئایینه‌که‌شیان وه‌ک یه‌ک بووبیت، به‌لکه‌ به‌گۆیه‌ی زانستی کۆمه‌لناسی، هه‌موو گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی دنیا، ئالوگۆری فه‌ره‌نگی و ئەده‌بی و هونه‌ری، له‌ نێوانیاندا هه‌یه‌ و هه‌یج نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ر ئەم زه‌مینه، ناتوانی لافی ئەوه‌ لی بدات، که مێژووی فه‌ره‌نگ و ئەده‌ب و هونه‌ره‌که‌ی، خاوینه‌ و گه‌لانی ده‌رودراسی، کاریان له‌سه‌ر نه‌کردوه‌، یان به‌پێچه‌وانه‌وه‌. ته‌نیا ئەوه‌ی له‌م بواره‌دا پێویسته‌ له‌به‌ر چاوه‌ بگه‌ڕی، باری ژیار و شارستانی ئیری ئەو ناوچه‌یه، که پێشتر و دواتر، بلیمه‌تیکه‌ی وه‌ک «زه‌رتوشت» یان گۆش و په‌روه‌رده‌ کرد.

له‌م باره‌شه‌وه‌ وتمان زه‌رتوشت، په‌روه‌رده‌ی ناو کۆمه‌لگای ماده‌کانه و ماده‌کانیش جگه‌ له‌وه‌ی خاوه‌نی زمانی تاییه‌تی خۆیان بوون، که زمانی میدی بووه، به‌ نووسینی مێخیش نووسراویان هه‌بووه‌ و خاوه‌نی یاسای کشتوکال و ئەندازیاری و کارگه‌ری و سامانی فه‌ره‌نگی ئایینی و ئەده‌بی خۆیان بوون و له‌و ڕووه‌شه‌وه‌ مێژوونووسان دان به‌وه‌ داده‌نێن و پێشی له‌سه‌ر داده‌گرن، که ولاتی میدیا، مه‌لنه‌ندی خۆیندوه‌اری دینی بووه‌ و له‌وتوه‌، به‌ سه‌دان پیری دینی، هه‌موو سالتی به‌ملاو لای ولاندا، بۆ ناوچه‌ جۆر به‌جۆره‌کان نێردراون (۱۰۷، ۳۴). هه‌روه‌ها دکتۆر په‌رویز خانله‌ری، به‌ ده‌می هه‌رۆدۆتسه‌وه‌ وای ده‌رده‌خا، که میدیه‌کان خاوه‌نی یاسایه‌کی رێکوپێکی مۆرۆقانه‌ بوون و شێوه‌ی دادگه‌ری، تیایدا ڕه‌نگی داوه‌ته‌وه‌ و بریاری داوه‌رانیش، له‌ کۆتاییدا براوه‌ته‌ کۆشکی شا، به‌ تاییه‌تی له‌سه‌ر و کلاوی شادیاکو (۷۰۰ پێش زاییندا)، بۆ ئەوه‌ی بریاری دوا‌ی له‌سه‌ر بدری؛ یان به‌ ده‌می ده‌نیونه‌وه‌ وای ده‌رده‌خا، که له‌ ده‌رویه‌ری نیوه‌ی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می پێش زاییندا، شاعیری زۆری میدی هه‌بوون و ئەو شاعیرانه، له‌ کۆشک و دیوه‌خاندا،

شهره شیعیان کردوه، یان شیعیان به شا و نیشتمان و به پالنهوانی جهنگ و پالنهوانی تیربازی و سوارچاکیدا هه‌لداوه و زۆریه‌ی زۆری شیعه‌کانیشیان وه‌ک رازی میلی و هها بوون و شیوه‌ی سه‌رگوزشته و داستانیان هه‌بووه، ته‌نانه‌ت مۆرخانه‌کانی یۆنانی سه‌رده‌می هه‌یژدۆتس (٤٢٠-٤٨٦ز) و ا به ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن که میدیه‌کان نووسینیان به ئەلف و بی میخی بووه. ئەوه‌ی فه‌رمانی شاکانی هه‌خامه‌نشیشی پی نووسراوه‌ته‌وه، له‌سه‌ر ئەلفوبیتی میخی میدیه‌کانه‌وه دانراوه (١٠٧، ٣٤).

ئوه‌نده‌ش پتوه‌ندی به هونه‌ری مۆسیقای رۆژگاری ده‌سه‌لاتی «ماد» وه هه‌بیت، وه‌ک میژوو بۆمان ده‌گه‌یژته‌وه، مۆسیقا جه‌گه‌یه‌کی به‌ریز و هه‌یژای هه‌بووه و له‌ زۆر بۆنه‌ی په‌سمی و میللیدا به‌کاربراه‌وه... ئەو کاته‌ش که «دیاکۆ» ی یه‌که‌مین پاشای ماد چۆته سه‌رته‌ختی شاهیتی، له‌ لایه‌ن جه‌ماوهر و مۆسیقاژه‌نانه‌وه کراوه‌ته جه‌ژن و شادی و «کوس» و «شه‌بپوور» یان ژه‌ندوووه...

یان کاتێ که «فره‌وه‌رتیش» ی پاشای ماد، له‌ جه‌نگه‌یکێ نابه‌رامبه‌ردا، بووه به‌هه‌یژ گالیسکه‌ی ئاشوره‌کانه‌وه، له‌ ئیراندا کراوه به‌پرسه و ئامپه‌رکه‌نی «کوس» و «شه‌بپوور» مۆسیقای خه‌مینیان ژه‌ندوووه... ئەمه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نی، که له‌و رۆژگاره‌دا، زمانگۆی پرسه و خه‌م و شادی، هه‌ر به‌ مۆسیقا هه‌یمای پیکراوه.

له‌ مۆسیقاژه‌نانی به‌نامی رۆژگاری ماد، ناوی «ئوگارس» له‌ کتیبی میژوویدا باسکراوه، دیسان هه‌ر له‌ کتیبی میژوویدا، ئاماژه‌ به‌ خه‌ونی «ئاستیاک» ی دوایین پاشای ماده‌ کراوه، که ماوه‌یه‌ک دوا ی لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که، ده‌وله‌تی ماد له‌ ناوچه‌وه.

نووسه‌ر و ئیرانناسی ناسراو: مه‌ری بۆیس به‌شیوه‌یه‌کی درێژتر له‌ باره‌ی ئەم خه‌ونه‌وه ده‌نوسه‌ و ده‌لێ: «به‌گه‌یژه‌ی قسه‌ی ده‌نیۆن، ئاستیاک بانگه‌یشتنی «ئوگارس» ی کردوووه و دوا ی ئەوه‌ی چهند گۆرانییه‌کی ئاسایی چریوه؛ ئەوسا هه‌ر به‌ده‌م مۆسیقاژه‌ندنه‌وه، لیکدانه‌وه‌یه‌کی بۆ ئاستیاک روونکردۆته‌وه، که درێنده‌یه‌کی یه‌که‌جار به‌ ده‌سه‌لات و ئازاتر له‌ به‌رازیکی کتیوی و گه‌یژخواردووی ناو ته‌ستیلێکی قوول په‌یدا بووه؛ درێنده‌یه‌که، که ئەگه‌ر ده‌ستی به‌سه‌ر ئەم ناوچه‌یه‌دا بروت، به‌بێ هه‌یج گومانیک، پۆل پۆل ئەم خه‌له‌که ده‌خاته ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه»... کاتیکیش ئاستیاک ده‌پرسیت: «ئوه درێنده‌یه‌ چیه‌؟» ئوگارس وه‌لام ده‌داته‌وه: «کۆرشێ پارس» یه.

ئهمجۆره وه‌لامدانه‌وه ئازایانه‌یه، که به‌و ئاماژه‌ سیاسییانه‌وه کردوووه‌تی و له‌ هه‌مان کاتیشدا نیشانه‌ی ئەو په‌لوه‌پایه‌ مه‌زنه‌یه، که گۆرانیبێژان و مۆسیقاژه‌نان له‌ ده‌رباره‌ی «ماد» دا هه‌یان بووه... له‌ سه‌روو ئەمانه‌شه‌وه به‌لگه‌ی ئەوه‌یه، که مۆسیقاژه‌نان جه‌گه‌ له

ئاگاداریبوونیان له‌ زانستی مۆسیقا، ئاگاداریی و زانیارییان ده‌رباره‌ی سه‌رجه‌می زانسته‌کانی تر و به‌ تایبه‌تیش زانستی ئەسته‌یرانه‌سی هه‌بووه» (٢٥، ٥٠).

جه‌گه له‌مانه‌ش، به‌لگه‌ میژووویه‌کان ئەوه ده‌سه‌لمێن که ناوچه‌کانی ماد، له‌ پێش هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پێش زایینه‌وه، له‌ژێر کارتیکردنی شارستانیته‌ی سۆمه‌ری و ئەکه‌دی و بابلی و عیلامی و ئاشووری دا بوون. که شارستانیته‌ی ئەمانه‌ش له‌ رۆژگاری خۆیاندا، به‌ تایبه‌تیش ئەوه‌نده‌ی پتوه‌ندی به‌مه‌به‌ستی ئیمه‌وه هه‌بیت، ئەمانه، له‌ بواری مۆسیقادا، له‌ لوتکه‌ی شارستانیته‌ی سه‌رتاسه‌ری دنیا دا بوون. که هه‌ر بۆ ئاگاداری زیاترمان، ئاورپکی خه‌یرا، له‌م لایه‌نه‌یان: «لایه‌نی مۆسیقا» ده‌ده‌ینه‌وه:

بابلییه‌کان که دراوسێی نزیک و به‌ری باشووری خۆراوای میدیه‌یه‌کان و «گه‌لێ جاریش هه‌ردووکیان، له‌ دژی ئاشووری دوژمنی هه‌ردوولا یان، په‌ماننامه‌ی دوو قۆللیان بۆ یارمه‌تی و هاوکاری کردنی یه‌که‌تر هه‌یه و ئاکامبش هه‌ر به‌گه‌یژه‌ی په‌ماننامه‌یه‌کی هه‌ردوولا یان، په‌لاماری ئاشووریان دا و له‌ناویان برد» میژوو ی فه‌رمانه‌وایی و ده‌سه‌لاتیان، له‌ ٢٢٢٥ تا ٧٤٥ ی پێش زایینه، له‌نیوان سه‌ده‌ی حه‌ته‌م و هه‌شته‌می پێش زاییندا، به‌ لوتکه‌ی پێشکه‌وتن و شارستانیته‌ی و دارایی گه‌یشتوون و یه‌که‌جاریش دلبه‌ندی مۆسیقا بوون و ئامیگره‌لیتی زۆری مۆسیقایان به‌کاربردوووه، به‌ تایبه‌تیش له‌نیوان ده‌وله‌مه‌ندان و ده‌سه‌لاتدارانیاندا، وه‌ک هونه‌ریکی پر بایه‌خ و به‌رز، بۆ رێزلێنان له‌ میوانداریته‌ی و کاروباری ته‌شریفاتیدا، نواندوو یانه؛ هه‌ندێ جاریش ژماره‌ی مۆسیقاژه‌ن و گۆرانیبێژانیان، تا نزیکه‌ی (١٥٠) که‌سه‌ گه‌یشتوووه، که ئەم ژماره‌یه‌ له‌ کۆری شادی و بۆنه‌دا، به‌شدارییان کردوووه.

له‌ به‌شی یه‌که‌می کتیبه‌که‌ی دانیال پیغه‌مه‌به‌ردا، چهندان جار باسی ئەو ئامپه‌ره مۆسیقایانه‌ دووپات ده‌بیته‌وه، که له‌ناو بابلییه‌کاندا که‌لکیان لێ وه‌رگرتوون (٤٠، ٥٢) و بریتی بوون له: چه‌نگ سه‌نتوور و قانون (٤٠، ١٠٤). میژوونووسانی یۆنانیش، له‌م باره‌یه‌وه هاوبه‌یرن که مۆسیقا، له‌ که‌ره‌سه‌ گرنگ و پتویسته‌یه‌کانی دانیشتن و کۆره‌کانی شادی و ئاهه‌نگی به‌ شکۆی خه‌له‌کی بابل بووه (٤٠، ١١٦). له‌ ته‌وراتیشدا، ناوی ئەو ئامپه‌ری مۆسیقایانه‌ باسکراوه که له‌ ده‌رباری بابلیدا ژه‌ندراون و بریتی بوون له: که‌ره‌نای، سه‌ورنای «زورنا»، عوود، به‌ریه‌ت، سه‌نتوور، که‌مانچه. وه‌ک له‌ ته‌رجه‌مه‌ی فارسی ته‌وراتدا هاتوووه «که له‌گه‌ل ته‌رجه‌مه‌کانی تردا، هه‌ندێ جیاوازی هه‌یه» (٤٠، ٥٣-١٢٩). گه‌لانی دراوسێشیان، واته: ئاشووری و ئیلامی و سۆمه‌ری، له‌ بابلییه‌کان که‌متر نه‌بوون (٤٠، ٥٤).

تیبیتیکی مۆسیقایى ئاشووری له بهردیتیکی هه‌لکۆلراودا
٦٢٧ - ٦٦٨ پێش زایین

چه‌نگ ژه‌نیکی «جۆره‌ چه‌نگیک» ی سه‌رده‌می ئاشوور

ئاشووریه‌ کانیس، که شوینی ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌ واییان، له‌به‌ری خۆرئاوای میدی و له‌ جوگرافیای ئیستای کوردستانی عێراق و هاوسه‌رده‌می بابلی بوون، ده‌توانین بلیین هه‌مان ئه‌و ئامیتری مۆسیقایانه‌یان به‌کاره‌یتناوه‌ که بابلییه‌کان هه‌یان بووه‌.

به‌ تایبه‌ تیش له‌ ناوچه‌کانی نیوان هه‌ردوو زبانی دیجله‌ و فوراتدا، کۆمه‌لیک که‌لاوه‌ و شوینه‌واری هه‌لکۆلراویان، ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمین، که‌ ئه‌مانیش ئامیتری پێشکه‌وتویان هه‌بووه‌، وه‌ک: چه‌نگ، سه‌نتور، ته‌نبور، شمشال، دوونای، قانون، دایه‌ره‌.

له‌به‌ری خۆره‌ه‌لاتی بابلییه‌کانیشه‌وه‌، ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌ وایی سۆزبان هه‌بوون، که‌ له‌ شوینی ئیستای خوزستان و ئه‌و شوینه‌دا بوون که‌ جووله‌که‌کان پێیان وتوه‌ ئیلام و (٣٠٠٠) سال پێش زایین، حکومه‌تیان پێکه‌وه‌ناوه‌ و سنوریان له‌ خۆره‌ه‌لاته‌وه‌ تا ئه‌سه‌هانی ئیستا بووه‌ و پایته‌خته‌که‌شیان شاری شوش بووه‌، ئه‌مانیش وه‌ک دراوسیکانی خۆیان، خاوه‌نی شارستانی و ژیار و هونه‌ری مۆسیقایى زۆر بالا بوون.

له‌ که‌لاوه‌ پشکینه‌راوه‌کانی ئاشوریدا، تیبیتیکی مۆسیقاژه‌نان دۆزراوه‌ته‌وه‌، که‌ ئامیتری هه‌مه‌جۆره‌ی مۆسیقایىیان به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتوه‌، وه‌ک: **شمشال، دوونای**، چه‌ند چه‌نگ ژه‌نیکی و هه‌ندى ئامیتری تری نزیکی به‌ سه‌نتور. (٤٠، ٥٤).

له‌ کتیبه‌که‌ی «دانیا»، سهرباری ئه‌و ئامیره‌ی دراونه‌ته‌ پال بابلی؛ به‌لام پراولینسون به‌ پشتیوانی و پشت به‌ستن به‌وه‌ به‌رده‌ هه‌لکۆلراوانه‌ی له‌ شوینه‌وار و که‌لاوه‌کانی ئاشووردا، دۆزراونه‌ته‌وه‌، توێژینه‌وه‌یه‌کی ده‌رباره‌یان کردوه‌، ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمین، که‌ ئه‌و ئامیره‌ مۆسیقایىیان، تایبه‌تن به‌ خه‌لکی **سۆزبان**اوه‌.

له‌ که‌لاوه‌ دیرینه‌کانی «شوش» یشدا، سێ په‌یکه‌ری گلین دۆزراونه‌ته‌وه‌، که‌ میژووویان به‌ (١٥٠٠) سال زیاتریش ده‌قه‌بلین. دوو په‌یکه‌ریان وینه‌ی مۆسیقاژه‌نه‌کانیان له‌ ئامیتری **ته‌نبور** ده‌چن و سییه‌میشیان له‌ **به‌ریه‌ت ژهن** ده‌چن. به‌لام وردبوونه‌وه‌ له‌م په‌یکه‌رانه‌، نه‌ک هه‌ر سه‌رنج بۆ ئه‌وه‌ ده‌چن، که‌ جوان دروستکاران، به‌لکو بۆ شیوه‌ی مۆسیقاژه‌ندنه‌که‌یان، زیاتر راده‌کیشری. ئه‌م سێ په‌یکه‌ره‌، ئیستا له‌ مۆزه‌ی **ایران باستان**، له‌ تاران، پارێزاون (٤٠، ٧).

میژوونوسانی مۆسیقای جیهان، له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌رهن که‌ مۆسیقاژه‌نانی بابلی و ئاشووری، له‌ کاتی مۆسیقاژه‌ندنه‌دا، بۆ ریزلیتانه‌ له‌ مۆسیقاکه‌ی خۆیان و ریزلیتانیس له‌و کۆر و ئاهه‌نگانه‌، هه‌موویان به‌پێوه‌ وه‌ستان (٤٠، ١٠٦).

هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌لگانه‌ی ئیچه‌ مه‌به‌ستمانه‌، سالی ١٩٢٧ ز «له‌ ناوچه‌ی [ئوورای